

Telefon: (416) 530-4222
Fax: (416) 530-0069
E-mail:
satellite@wclub.com

(Registration/Sales Agreement # 10 121)

Datum dokdy jsou noviny
předplacené je
v pravém horním rohu štítku!

Modře natištěné štítky říkají,
že není zaplacené předplatné.
Předplatné na jeden rok je 25
kanadských dolarů.
Cena 1.05 dolarů

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No.9.

(137.)

Vol. 7.

satellite

1-416

Thursday,

May 1,

1997

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

V době, kdy dostáváte do rukou toto číslo jsem plánoval, že udělám reportáž z Florencie. Nestalo se tak, místo toho tedy nabízím pohled z tohoto starobylého města a všem, kteří mně během nemoci pomáhali s vydáváním novin i v osobním životě a přáli mi, ať již ústně, písemně, či telefonem brzké uzdravení touto cestou děkuji.

Aleš Březina

J. M. Kirschbaum a my ostatní...

20. apríla t.r. prebehla v Mississauga, v Slovenskom rímsko-katolíckom kostole sv. Cyrila a Metoda, zádušná omša a spomienková slávnosť pri príležitosti 50. výročia smrti ThDr. Jozefa Tisu, svojrázneho, rozporuplného človeka, katolíckeho kňaza, ktorý celkom dobrovoľne vymenil kazateľnicu a oltár za podivné bludisko slovenskej politiky, v ktorej žalostne zlyhal. Nevie ako má vyzerať neutrálna zádušná omša za anonymného hriešnika, v tejto sa otec Bernard Mišovič zamýšľal nad základnou ľudskou vlastnosťou koketovať s hriechom ako prirodzenou, nie veľmi radostnou, avšak neodškrípateľnou súčasťou ľudského života. Taki sme jednoducho všetci a kňaz, neskôr prezident prvého Slovenského štátu, Jozef Tiso, bol rovnaký. Z vlastnej iniciatívy však stál na čele štátu, ktorý spĺňal všetky atribúty na prívlastok fašistický. Nevie koľko omší či iných adekvátnych tryzien prebehlo za občanov tohoto štátu, ktorí buď z rasových alebo politických dôvodov tento štát nechránil, naopak, posielal ich na istú smrť.

Pokračovanie na str. 10.

...tvůj syn, který s děvkami prohýřil tvé jmění...

Lk. 15,30

Peruánský prezident obhlédli japonské velvyslanectví a setkali se se zachráněnými zajatci. Při tiskové konferenci prezident vyhlásil, že by teroristé byli popraveni. Třináct ze čtrnácti zabitých teroristů bylo však okamžitě pohřbeno, aniž by byla provedena pitva. Co se stalo se čtrnáctou mrtvolou se v tisku nepíše. Není to však jediná otázka, která se člověku vybaví nad touto „dokonalou“ akcí. Opět až typická jihoamerická nedůslednost - teroristé měli být zpopelněni. Pitva se totiž provede, až se k moci dostane někdo jiný. Další otázkou například je, za kolik měsíců bude o celé tragické záležitosti natočen tragikomický film.

To komunisti v padesátých letech byli jiní pašáci. Popravené většinou zpopelnili nebo je pohřbívali na hřbitově v Dáblicích. Ale ani oni nepočítali s tím, že by někdo mohl v budoucnosti tento hřbitov zvelebit a dát mu patřičnou důstojnost. Jen jedinci nebo malé skupinky se proti teroru padesátých let zvedli. Odpor byl skutečně nejednotný. Na jedné straně ti, kteří se pokusili přejít přes kopečky a chytli je, přes lidi, kterým se chtěl někdo dostat na kobyliku, odbojáře s letáky, odbojáře v ilegálních skupinách, politických stranách, až po bratry Mašiny, kteří čelili celé armádě „svými prostředky“. Použil jsem schválně termínu „svými prostředky“, protože já bych si tyto prostředky nezvolil. Ale já jsem žil také v jiné době.

Zatímco komunisti v padesátých letech to brali od podlahy, komunistická paratýza v sedmdesátých letech byla rafinovanější. Podvědomí, že to praskne tu bylo. Byla zde i snaha komunistických potentátů dostat se mezi slušné potentáty. Proto ty různé konference v Helsinkách, v Madridě, v Bělehradě nebo ve Vídni...

Z tohoto důvodu byla i situace těch, kteří odporovali režimu v padesátých letech a v sedmdesátých či osmdesátých letech zcela jiná. Hovoří se neustále o III. odboji.

Navrhoval bych, aby se název změnil na III. a IV. odboj, protože skupina politických vězňů z padesátých let evidentně nenachází společného jmenovatele s Chartisty, kolem nichž se soustřeďoval odpor ke konci let sedmdesátých a v letech osmdesátých. Podobně jako byli někteří lidé účastníky v 2. i v 3. odboji (jako Milada Horáková nebo Kardinál Beran), tak byli i někteří účastníci v 3. a 4. odboji např. Karel Pecka, František Pitor, dr. Zvěřina. Byly to však výjimky.

Na straně 5 dnes otiskujeme dva články ze Zpravodaje KPV z čísla 1/4: *Za šest let se nic nezměnilo* a *Třetí odboj a Charta 77*. Už název druhého článku napovídá, že 3. odboj se jaksi distancuje od Charty 77. První článek tedy pochází z roku 1991, druhý z letošního roku.

Zdá se, že tento článek se dotýká některých podstatných věcí, kde dochází k nedorozuměním. Výtka, že Charta 77 nechtěla zničit socialismus je jakýmsi nepochopením, o co vlastně šlo. Důležité na Chartě bylo právě to, že nepropagovala žádný -ismus a tak se v ní mohli sejít vedle sebe lidé jako Petr Uhl a Václav Benda, kteří zaujímají v současnosti zcela odlišné stanovisko. Charta 77 měla tedy určit společného jmenovatele, jak začít s nápravou systému a tímto minimálním požadavkem bylo dodržování lidských práv. Argument, že bývalí političtí vězni nechtěli, aby jejich jména figurovala na stejném dokumentu, kde byla jména bývalých komunistických funkcionářů, je neudržitelný. Poprvé jsem tento argument slyšel od Jana Wericha a za pár dnů na to byl signatářem Anticharty. Tato výmluva je alibistická. Nikde není řečeno, že si účastníci 3. odboje nemohli vytvořit svoji vlastní Chartu a formulovat ji ostřeji. To se však nestalo. Charta 77 byl tedy nejostřejším dokumentem té doby. Argument, že někoho

odradila skutečnost, že jedním z prvních mluvčích byl Jiří Hájek je stejně nedostačující, protože mezi mluvčími byli i Jan Patočka a Václav Havel. Lidé nezatížení komunistickou minulostí.

Další argument, že komunistický režim si jaksi Chartu 77 pěstoval, aby mohl světu ukazovat, jak je vlastně hodný je opět nelogický, ale nepřekvapuje. Poprvé jsem se setkal s tímto argumentem ještě dávno před Chartou. Po prvních volbách po roce 1968 jsem jel autostopem a jak již to bylo v té době zvykem, po několika úvodních větách se řeč stočila na politiku. S neznámým řidičem jsme si dobře notovali. Řekl jsem si po chvíli, že budu svého kolegu ještě před tím než vystoupím pastorovat. Začal jsem o tom, jak je důležité nejt k volbám a nevolit komunisty. Najednou byl oheň na střeše. Můj společník se do mne pustil v spravedlivém rozhořčení: „Nejt k volbám, to je to nejhorší, co se dá v této situaci udělat. To pak to vypadá jako že jsou zde svobodné volby, zatímco kdyby to bylo na 100% tak celý svět vidí, že je to podvod.“

Další podivnou legendou je, že kriminály z osmdesátých let měly nějaké zlaté mříže. Rozdíl mezi padesátými roky a osmdesátými spočíval hlavně v tom, že vězeň byl zcela osamocen. Etické normy v kriminálu byly zcela jiné a uvězněný disident se musel velice často celým vězením protloukat sám, popřípadě ve dvojici v trojici. Mnohdy nebyl nepřítelem bachař, ale spoluvězeň, který se chtěl dostat na půlku domů, či agresivní homosexualita, což vězeň z padesátých let prakticky neznal. Odvažují se tvrdit, že i pracovní tempo bylo mnohdy vyšší, protože za čtyřicet let komunismu se normy pro vězně nikdy nesnížily. Co se týká délky trestu, nejednalo se v osmdesátých letech o takové pátky,

ale nepolepšitelní kverulanti jako Martin Jirous, Petr Uhl či Jiří Miller to sesbírali postupně.

Argument, že 3. odboj to měl těžší než 4. je stejně matoucí jako že odboj proti fašismu byl nebezpečnější než odboj proti komunismu.

Začal jsem příkladem ze současnosti. Nedá se souhlasit s peruánskými teroristy. Nedá se souhlasit s tím, jak byli chladnokrevně zlikvidováni.

Charta 77 zaskočila totalitní systém tím, že použila nenásilných prostředků, svou tolerancí a šířkou. Zaskočila tím nejen komunistický režim, ale i ty, kteří proti tomuto režimu bojovali už léta před ním.

Nejedná se tedy o nic nového pod sluncem. V Novém zákoně je podobnost, které hovoří o dělnících na vinici, kteří nesli tíhu celého dne, zatímco jiní přišli hodinu před tím než padla a všichni byli odměněni stejně. Přímo klasické podobnost je o marnotratném synovi, který s děvkami rozfořoval dědictví. Toto podobnost by se mohlo jmenovat také podobnostím o spravedlivém synovi, který je rozhořčen, že jeho poctivá služba nebyla náležitě zhodnocena. Podobnost mezi marnotratnými chartisty, o kterých hovoří zmíněný článek a politickými vězni z padesátých let, na které se jaksi zapomenulo není čistě náhodná.

Svatopluk Karásek přišel ještě s třetím názvem pro toto podobnost. Mělo by se jmenovat Podobnost o neustále vybíhající Otci. Otec totiž vyběhne nejen naproti marnotratnému synovi, ale i za tím spravedlivým, který se urazil, protože nikdy nebyla oceněna jeho věrnost. Spravedlnost asi nenajde, ale mohlo by dojít ke smíření mezi těmi, kteří bojovali proti komunismu v padesátých letech a těmi, kteří bojovali proti normalizaci. Mezi 3. a 4. odbojem.

Aleš Březina

satellite 1-418

Registration/Sales Agreement
10 121
P.P.I.C. Accounts # 923 98-99
Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

published by ABE
P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Toronto: Telefon: (416) 530-4222

Fax: (416) 530-0069

E-mail: satellite@wclub.com

Pražská adresa: ABE/Hombre,
Poštovní schránka 32, 108 00 Praha 10
Tel.: (4202/02) 782-2964 a 782-2965
Tel./ Fax/Záznamník: 77 09 29

Aleš Březina - redaktor;
Advertising rates:
1.35 CDN \$ per line/col.
(16.20 per inch/col.)

Předplatné: v Kanadě \$ 25 -,
pro ostatní svět \$ 35-.

Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ

Československý baptistický sbor (Czechoslovak Baptist Church); 200 Annette St., Toronto, Ont. M6P 1P6. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně vítán. Začátek nedělních bohoslužeb je v 11:00. Středeční biblická hodina v 19:30, tel.: (416) 767-2027.

KITCHENER: Každou druhou neděli v měsíci v 17:00 - Benton Baptist Church

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky - neděle v 11:00. (Kostel je na rohu ulic Oakwood a Glenora). Duchovní správce: Rev. B. Castello.

Rímsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Duchovní správce: Bernard Mišovič S. J. Slovenská omša: Ne: 11:00., po a št: 8:00, út, st. a pá: 19:00, 1..so 18:00. Anglická: Ne: 9:00 a so: 17:00., Tel.: (905) 712-1200, fax: (905) 712-0974

Rímsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9. Bohoslužby: neděle v 10:30 a v sobotu večer. Duchovní správce: Rev. František Blažek. Tel.: 532-5272.

Slovenský evanjelický kostel augsburgského vyznání sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8 Tel.: 658-9793. Rev. Ladislav Kozák. Bohoslužby: neděle: 9:30 (angl.), 10:45 (slovensky).

Slovenský grécko-katolický kostel sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary), 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Duch. správce: J. Papulay, tel. 531-4836. Bohoslužby 9:00 angl., 10:30 slov.

Rímsko-katolické bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery - neděle 11 hodin.

Kitchener: St. Mary's Church, 2. neděle v měsíci ve 14 hodin.

London: St. Joseph Hospital, 3. neděle v měsíci v 16 hodin. Duch. správce: Rev. J. Šach, St. Adalbert R.C. Mission, tel.: (416) 523-1932, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandice (Lyndale a Hlinchey); 3. neděle v 9:00.

Z Kanady

Kitchener-Waterloo-dd- Ve dnech 24. a 25. května pořádá odbočka 49. kongres ČSSK. Kongres, který je volební se uskuteční v prostorách University of Waterloo a začátek jednání je v sobotu i v neděli v 9 hodin večer.

V pátek 23. května večer proběhne neformální uvítací setkání účastníků při kytarě, písničkách a domácím guláši v St. Jacobs.

V sobotu 24. května se na University of Waterloo uskuteční slavnostní banket s tancem, pro který se počítá také s vystoupením filmového a televizního herce Martina Dejara z Prahy. V průběhu kongresu budete moci shlédnout také velmi pěknou výstavu barevných fotografií historického a architektonického klanu jižních Čech - města Třeboně. Po loňské výstavě fotografií města Telče, je to další unikátní exponát, jehož autorem je předseda Společnosti přátel Kanady v ČR pan

Stanislav Dvořák. Srdečně tímto celou naši krajskou obec Čechů a Slováků zveme na oba večery. Bližší informace Vám sdělí místopředsedkyně odbočky Marie Vejvodová (519) 884-1107 nebo jednatelka Andrea Ševčíková (519) 579-2683.

Winnipeg-p-Úspěšná výstava českých a slovenských výtvarníků se konala v Conservatory v Assiniboine Parku ve Winnipegu od 15. února do 1. března. Výstava byla sponzorována odbočkou ČSSK Winnipeg a těšila se velkému zájmu návštěvníků. Pořadatelé děkují kulturnímu referentovi J. Randovi za její úspěšnou organizaci. Další kulturní akcí je turné smyčcového tria z Prahy, které vystoupí ve středu 7. května 1997 ve 20 hodin večer v koncertní síni Eva Clare Hall na University of Manitoba.

Vancouver-vz-Divadlo za rohem uvede ve dnech 29.-31. května ve Waterfront Theatre Molierovu komedii Zdravý nemocný. Úpravu hry a režijně ji nastudoval MUDr. Josef Skála. Začátek je vždy ve 20 hodin.

Oskar Morawetz
a Jiří Bělohlávek
v Roy Thomson Hall

Myslím, že je to poprvé, kdy Jiří Bělohlávek bude dirigovat skladbu Oskara Morawetze. Stane se tak v Roy Thomson Hall 30. dubna a 1. května. Oba koncerty jsou vyprodány. Program bude zahájen Morawetzovou Simfonií, následovanou Mozartovým houslovým koncertem se solistou Itzhakem Perlmanem. Morawetzova Simfonia je rovněž na pořadu při koncertě 3. května.

Jan Rubeš v novém filmu

V Torontu běží nový film, v němž jednu z hlavních rolí hraje Jan Rubeš. Se svojí partnerkou Olympií Dukakis představují poněkud starožitnou dvojici (děj se odehrává v domově důchodců), jejichž neprávě přátelský vztah se zvolna proměňuje v romanci. I když film (běží v Cumberlandu v Torontu) nemá nejlepší kritiky, výkony představitelů čtyř hlavních rolí (vedle Olympie Dukakis a Jana Rubeše, Jean Lapointe a Cloris Leachman) jsou hodnoceny pochvalně.

Josef Škvorecký
čte své paměti

Josef Škvorecký čte v úterý 6. května 1997 v místnosti The Senator, 249 Victoria Street v Torontu úryvky z jeho právě vyšlých pamětí *Headed for the Blues*. Začátek v 19 hod. večer. Vstup volný.

Zemřel Miloslav Zlámal

V polovině dubna zemřel v Mississauze Miloslav Zlámal, autor několika sbírek básní a rovněž jednoho románu a dalších próz. Byl člověkem výrazného zjevu a značně kontraverzním podnikatelem, jehož podnikání skončilo ztrátami nejen pro něho, ale i pro řadu krajanů. V mladších letech pracoval v našich krajských organizacích v SVU a psal pro krajské noviny *Naše hlasy*. Odešla v něm výrazná a barvitá postava poválečného exilu.

Torontské zpravodajství připravil J. ČERMÁK

Uvítám možnost cca měsíčního pobytu mého desetiletého syna, polovičního sirotka, v rodině s dětmi přibližně stejného věku za účelem zdokonalení v anglickém jazyce. Odměna dohodou.

Prosím pište na adresu:

Ing. Šárka Dokoupilová,
V úžlabině 18/2056,
100 00 Praha 10, Česká republika
Tel: 011-420 2 7818478,
Fax: 011-420 2 628-0282

718-10

PÁNSKÁ JÍZDA
HODINY ZPĚVU S HUMOREM

Radek

Brzobohatý

Karel

Štědrý

Míra

Chytil

Sobota 3. května 97 - 20.00 hod.

Společenský sál

KOSTEL SV. PAVLA

1424 Davenport Rd., Toronto

Tel: R. Mara (519) 434 - 9939

Občerstvení pro Vaše pohodlí zajištěno!

Pondělí 5. května 97 - 20.00 hod.

HOSPODA U VLASTIČKY

632 Queen St. West, Toronto

Tel: (416) 504 - 0870

Středa 21. května 97 - 20.00 hod.

APPLE GRIDDLE RESTAURANT

2872 Dundas St. West, Toronto

Tel: (416) 766 - 4421

Př edprodej vstupenek:

PRAGUE DELI (Tel. (416) 504 - 5787)

Organizátor a sponzor:

Video St. Canada Ltd.

Česká a Slovenská Sdružení v Kanadě

v spolupráci

s novinami SATELLITE Toronto

a jednotlivými jejími čtenáři

Restaurant and Banquet Centre for all Occasions

Květen je zde a s ním také nově přestavěná
Restaurace Praha na Masaryktownu,

která bude nyní sloužit
jako Banquet Hall.

Pro bližší informace volejte:
(416) 385-1948.

717-10

Pravidelná cvičení Sokola

jsou každé pondělí (odbižená) a každou středu (sokolská všestrannost)
od 19:30 do 21:45 hod.

ve škole 1700 Keele Street - jižně od křižovatky Eglinton Av. W. a Keele St.

Náhradový tělocvík a moderní rytmická gymnastika se konají v pátek od

20:00 do 22:00 v tělocvičně Gyros Gymnastics

(12 Densley Ave. - poblíž Keele St a severně od Eglinton Av. W.)

Zde je také každou sobotu cvičení žactva od 16:00 do 17:30.

Torontská odbočka ČSSK

Odbodka pořádá setkání se zajímavými politickými osobnostmi a kulturní akce.
Mimo to zasílá členům výběr z článků, které vyšly o ČR a SR
v severoamerickém tisku.

ČSK, 1542 Bloor St. W. # 1, Toronto, Ont., M6P 1A4

Tel.: (416) 530-4222; Fax: (416) 488-8248

Informační a imigrační středisko ČSSK

740 Spadina Ave., Toronto, Ont. M5S 2J2

Tel.: (416) 925-2241, Fax 925-1940

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-4646

Jára Cimrman a Ladislav Smoljak v Torontě

Nové divadlo v Torontě uvádí *Záskok aneb Cimrmanovu hru o nešťastné premiéře hry „Vlasta“*

Nové divadlo v Torontě si pro svou jarní sezónu a májové publikum vybralo, jak uvádí režisér představení Pavel Král, „původní českou komedii“ či spíše komediální hru, jejímž autorem je dramaturgický kolektiv Ladislav Smoljak a Zdeněk Svěrák. Hra vznikla v roce 1994 a její pražská premiéra v režii Ladislava Smoljaka se uskutečnila 27. března 1994 v Žižkovském divadle TGM.

Jde tedy o hru, na poměry české divadelní historie, ještě „čerstvou“ a věky „neproověřenou“. Proto svým způsobem odvahu jejího uvedení na torontskou scénu je třeba ocenit. Po prostudování scénáře a shlédnutí části divadelní zkoušky si zase ale nemyslím, že tato odvaha je nepřiměřená, neboť jde o kus zábavný, inteligentní a komický, věrný duchu cimrmanovské filozofie a humoru.

Představovat pány Ladislava Smoljaka a Zdeněka Svěráka jistě není nutné, ale zase malé připomenutí není zcela zbytečné a proto mi dovozte použít delšího textu Pavla Krále: „Že má nového velíkána, a že se jmenuje Jára Cimrman, o tom se český národ dověděl z rozhlasu. A ví se přesně kdy: 23. prosince 1966. Pořad se jmenoval *Nealkoholická vinárna U pavouka*. U zrodu tohoto pořadu, kromě jiných jmen, byli pánové Ladislav Smoljak a Zdeněk Svěrák. 4. října 1967 premiérou *Aktu* začalo divadlo Jára Cimrmana v

Malostranské besedě svůj pravidelný provoz... Od těch dob sepsali pánové Smoljak a Svěrák celkem 12 divadelních her...: *Akt. Vyšetřování ztráty třídní knihy, Hospoda na mýtině. Vražda v salonním kupé. Némý Bobeš, Cimrman v říši hudby. Dlouhý, široký a krátkozraký. Posel z Liptákova. Lijavec. Dobytí severního pólu Čechem Karlem Němcem. Blaník a... Záskok*. Všechny tyto výše uvedené tituly jsou stále na repertoáru Divadla Jára Cimrmana a konečně po třiceti letech nepřetržitého provozu má toto divadlo vlastní stánek - Žižkovské divadlo Jára Cimrmana. Ladislav Smoljak a Zdeněk Svěrák (autorský scénář *Vesničko má středisková, Obecná škola*, oskarový *Kolja*...), napsali společně scénáře k filmům *Jáchyme, hoď ho do stroje, Na samotě u lesa, Marečku podejte mi pero, Kulový blesk, Trhák, Jára Cimrman, ležící, spící, Rozpuštěný a vypuštěný, Nejistá sezóna* a další. U prvních filmů asistoval pan Smoljak režisérům Lipskému, Podskalskému a Menclovi, další filmy režíroval sám. Ve všech uvedených filmech pánové Smoljak a Svěrák i hráli.

A nyní tedy k vlastní hře, neboť její torontská premiéra je zatím budoucností. Děj hry *Vlasta* klade autor do české vesnice devadesátých let minulého století a hra *Záskok* je situována do prostředí kočovné herecké společnosti Lipany Jára Cimrmana. Má v podstatě tři části, které pomáhají tematické rozmanitosti díla. V první části - semináři (protagonisté *Josef Čermák a Milan Chrák*) - profesor Josef Čermák představí v přednášce Cimrmanův kočovný divadelní podnik, kde k demonstraci použije Shakespearova Hamleta (hraji: *Královna - Ladislav Smoljak, král - Pavel Král, Hamlet - Petr Kohout*). Poté přednášející vzpomene další vynálezavost Jára Cimrmana, kterou však nesmím potenciálnímu publiku prozradit, neboť moment překvapení, jenž je jedním ze základních principů cimrmanovského divadla (mimo jiné byl též stěžejním momentem dadaistického divadla), by byl oslaben. V následující části semináře bude zveřejněna korespondence (fiktivní?) Jára Cimrmana s prvním dramaturgem naší první scény Ladislavem Stroupežnickým.

Na závěr semináře Doktor Ladislav Smoljak připomene další momenty týkající se Cimrmanova divadla, mezi nimi i základní herecké desatero pro „záskokáře“ - neškolené začátečníky.

Druhou částí hry *Záskok* je předehra o dvou výstupech, na niž navazuje vlastní hra o čtyřech výstupech, která je v podstatě hrou o hře. V ní se torontskému publiku představí herci *Ladislav Smoljak* (Karel Infeld Prácheňský v roli Vavrocha), *Julius Münster* (Vlasta), *Tomáš Mašek* (Principál), *Jiří Škoda* (Doktor Vypich), *Martin Bonhart* (Bárta) a *Jiří Benda* (Šikovatel Vogeltanz).

Divadelní hra *Záskok* tandemem dramatiků Smoljaka a Svěráka pracuje minimálně se třemi rovinami humoru. Používá nástrojů primitivní lidové frašky, dále komiky ochotnických divadel a zároveň jemnou a intelektuální ironii a sarkasmus, často podané latentně jako jinotaj. Ten byl mimochodem jediným možným a průchozím

nástrojem vtipu protitotalitního, je však i důležitým prvkem vzájemné hry s divákem.

Dalo by se také říci, že hra je napsána tak, aby oslovila jak náročnějšího tak i méně náročného diváka, což je spojení nesnadné a často může přinést negativní kritiku ze strany intelektuální či pseudointelektuální části publika (už pro svou téměř zaručenost úspěchu u širší veřejnosti). Na obhajobu takového kritiky bych si dovolila poněkud předčasně a možná i zbytečně podotknout, že toto dílo Smoljaka a Svěráka, ostatně i celá jejich tvorba, využívá kořenů minulosti českého divadla (primitivizující tendence, poetika kočovných a ochotnických divadel...), ale nejen českého - ve hře například neúčinkují ženy, stejně jako tomu bylo v divadle starověkého a Shakespearovském. I klasická, archaická Aristotelova koncepce jednoty děje, místa a času je až hyperbolicky narušována ve prospěch záměrného zmatku, který je platformou svérázného cimrmanovského humoru. Princip zmatku se uplatňuje uměle na scéně a přirozeně v obecnstvu. Velmi mě zajímá, jak režisér torontského představení Pavel Král vyřeší potřebné zachování souvislosti, které jsou někdy přetřhány několika dějstvími, přičemž se spoléhá na paměť a pozornost diváka.

Tak jako osobnost a existence Jára Cimrmana, velkého myslitele a vynálezce na poli techniky, vědy, kultury i prostého života, je zahalena tajemstvím, podobně i jeho účast na torontské premiéře byla dlouho nejistá. Nyní však již můžeme s jistotou veřejnosti oznámit, že k naší všeobecné lítosti se Jára Cimrman bohužel nedostaví na premiéru svého divadelního kusu *Vlasta*, neboť se, jak nám bylo sděleno, v těchto dnech chystá na převzetí Notabeny ceny za obětavé přínosy světové vědě a kultuře. Zato kolega *Ladislav Smoljak* převezme onu čestnou úlohu a ve třech dnech dlouhého víkendu sehraje s československým torontským ansámblem (a to hned ve třech rolích) pro Vás tuto komedii a to v *pátek 16. května v 8 hodin, v sobotu 17. května ve 4 a v 8 hodin a v neděli 18. května ve 4 hodiny tohoto roku v John Workman Auditorium, 1001 Queen Street West, Toronto*. A to není vše, Ladislav Smoljak se mimo divadelních postav Vavrocha, královny z Hamleta a Františka Křížáka představí i v roli besedníka v Hospodě u Vlastičky, 10. května v 8 hodin večer, kam jste všichni zváni. Rezervace na besedu u Vlastičky jsou nutné! (416) 504-0870.

Informace a rezervace na divadelní představení: v denních hodinách na telefonním čísle (416) 363-7686 a ve večerních hodinách na čísle (416) 463-3182.

Edith Jeřábková

Kalendář

Toronto:

1.5. (čt.) 20:45

Film Dušana Hanáka
Papírové hlavy

AGO

1.5. (čt.) a 3.5. (so) 20:00

O. Morawetz a J. Bělohlávek
v Roy Tomson Hall

3.5. (so) 20:00

Pánská jízda
R. Brzobohatý, K. Štědrý,
M. Chytil

5.5. (po) 20:00

Pánská jízda
R. Brzobohatý, K. Štědrý,
M. Chytil

v Hospodě u Vlastičky

6.5. (út.) 19:00

Josef Škvorecký čte paměti.
The Senator, 249 Victoria Street

10.5. (so) 19:00

Beseda a posezení L. Smoljakem
v Hospodě u Vlastičky

15. a 16.5. (čt-pá)

Konsulární dny v Kampeličce

16.5. (pá) 20:00

17.5. (so) 16:00 a 20:00
17.5. (ne) 16:00

Záskok

Nové divadlo

1001 Queen St. W.

21.5. (st) 20:00

Pánská jízda
R. Brzobohatý, K. Štědrý,
M. Chytil

Apple Gridle

Nové divadlo v Torontě uvádí
hru o nešťastné premiéře
hry "VLASTA" jak ji sepsali
Cimrman / Smoljak / Svěrák

Režie: Pavel Král

ZÁSKOK

Pátek 16. května 1997 - 8 hod.

Sobota 17. května 1997 - 4 a 8 hod.

Neděle 18. května 1997 - 4 hod.

JOHN WORKMAN AUDITORIUM, 1001 QUEEN ST. WEST, TORONTO

RESERVACE

den: (416) 363-7686 • večer: (416) 463-3182

V hlavní roli zaskočí

obětavý host z pražského
divadla Jára Cimrmana,

Ladislav
Smoljak!

Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

541 Sussex Dr.

Ottawa, Ont. K1N 6Z6

Tel.: (613) 562-3875

Fax: (613) 562-3878

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace

Ottawa, Ont. K1M 2A1

Tel.: (613) 749-4442; 749-4450;

Obch. zast.: (613) 749-3178; Fax: 749-4989

Český konzulát v Montrealu

Czech Consulate in Montreal

1305 Ouest Avenue des Pines

Montreal, Que. H3G 1B2

Tel.: (514) 849-4495

Fax: (514) 849-4117

Honorary Consulates

of Czech Republic

Calgary

Luboš Pešta, Q.C.

226 Market Mail Professional Centre

4935 - 40 Avenue N. W.

Calgary, Alberta T3A 2N1

Tel.: (403) 247-4730, Fax: 288-6510

Vancouver

Miroslav F. Michael Hermann

P.O. BO 48800, 2100-1111 Georgia St.

Vancouver BC, V7X 1K9

Tel.: (604) 661-7530

Slovenské konzuláty v Kanadě

Consular Representatives

of Slovak Republic in Canada

Vancouver, BC:

905 West 8th Avenue, Vancouver, V5Z 1E4

Tel.: (604) 732-4431, Fax: (604) 732-4439

Hours: Tuesday 14:00-16:00

Thursday 10:00 - 12:00

Mr. Stanislav Lisiak-Honorary Consul

Jurisdiction: British Columbia

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W., Calgary,

T3L 1K3.

Tel. and Fax: (403) 239-3543

Hours: Monday and Thursday 17:30-19:30.

Mr. Ludovít Zanzotto-Honorary Consul

Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Winnipeg, MB:

99 Grace Street, Winnipeg, R3B 0E4

Tel. and Fax: (204) 947-1728

Hours: Weekdays 9:00 - 12:00

Mr. Jozef Kiska Honorary Consul

Jurisdiction: Manitoba

Toronto, ON:

1280 Finch Avenue West, Suite 407,

North York M3J 3K6

Tel.: (416) 665-1499, Fax: (416) 665-7488

Hours: Wednesday 18:00 - 21:00

Saturday 9:00-12:00

Mr. John Stephens Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Ontario

Montreal, PQ:

3700 rue de Montagne

Montreal, P.Q., H3G 2A8

Tel.: (514) 843-3700, Fax: (514) 987-5460

Hours: Monday and Thursday 16:00 - 18:00

Mr. Mark Kmec-Honorary Consul

Jurisdiction: Province of Quebec

Masarykova doplňovací škola

Sobota: 9:00-11:30

Kent Public School

980 Dufferin St., Toronto

(Jihozápadní roh křižovatky Bloor/Dufferin)

Informace: L. Čarková: 536-5342

Scarborough: Cornell Jr. Public

School, 61 Holmfirth Terrace

Informace: 439-4354.

Knihovna na Masarykownu

Pondělí a pátek: 16:00-18:00

středa: 16:00-21:00.

Tel.: 431-9477

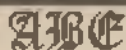
Translations

**Překlady,
tluomočení,
konzultace,
jazyková výuka**

Eva Mesticová
Tel.: (416) 922-8786
Fax: (416) 922-6540

Business

Elektronická komputerová
tiskařská sazba v 11 jazycích
na počkání.

Manuelní sazba
v češtině a slovenštině.
Pouze z perfektních strojopisů!

Tel.: (416) 530-4222
P. O. Box 176, Station "E"
Toronto, Ont. M6H 4E2

Firma ABE

vyvinula
dvanáct nových typů
českého písma pro
mikropočítače Macintosh
(6x postskript) - česká
klávesnice.
Slovenština přes
překladač (option).

Medical

**Dr. Petr
Munk**

Chiropraktik

1552 Bloor
St. W.
Toronto, Ont.
Ordinační
hodiny:
Pondělí-
pátek
10:00-19:00

Tel.: 533-0005

**THE CLINIC OF CLASSICAL
HOMOEOPATHY**

UČINNÁ LÉČBA AKUTNÍCH A CHRONICKÝCH NEMOCÍ,
PŘÍRODNÍ LÉČIVY A BEZ VEDLEJŠÍCH ÚČINŮ.

593 YONGE STR., SUITE 214, (416) 960-6239
TORONTO (NORTH OF WELLESLEY)

Pro své staré rodiče hledám
hospodyně do domácnosti.
Volejte do práce: (416) 237-0200
nebo domů (416) 762-2780.

Dovolenkari

Dům na pronájem v Hybe (20 km
od Štrbského Plesa). 5 lžeb,
kuchyňa, 2 koupelne, kozub, sauna,
2 miesta na parkovanie.

Pristupné po celý rok. \$ 25 za noc.
Prosím volat! Míra: (905) 472-5097.

Zdeněk Otruba - Praha

Politické strany jsou často chápány jako nutné zlo. Čas od času se také opakují pokusy obejít se bez nich. Je pravda, že je to přiznání především pro všechny režimy absolutistické, diktatury všeho druhu. Ale ne vždycky. Čas od času proti systému politických stran vystupují lidé, kteří jsou mimo podezření z antidemokratických tendencí.

Vzpomeňme roku 1990 v našem vlastním politickém akváriu. Jeden obrázek je více než tisíc slov, vzpomeňme tedy obrázku, na němž Václav Havel (se svým typickým naivním úsměvem) ukazuje rukou na transparent s volebním heslem: „Strany jsou pro straníky, Občanské Forum je pro všechny!“ Je známo, jak to dopadlo. Na šesti pro českou politiku větší část OF rychle pochopila, že stát vedený jednou stranou (hostejno pod jakým názvem) nemá žádnou šanci zůstat demokracií a zformovala se do regulérní politické strany a podujala se soutěžit s ostatními regulérními stranami. Ta menší část, která to neudělala, politicky propadla. Hledáme-li smysl existence stran, je nutné to udělat na konkrétním příkladě. Je málo stran, které by se nabízele analýze ochotněji než naše.

Příležitost je nasnadě, zmíněná strana má letos v dubnu stoleté narozeniny. Je to nejstarší nepřetržitě existující česká politická strana. (Sociální demokracie byla založena dřív, ale má ve svém trvání čtyřicetiletou přestávku).

Sto let v moderních dějinách, zejména středoevropských, je prakticky epocha. Když byla strana založena, v Rakousku-Uhersku se vedl politický boj o věci nám dnes prakticky nepochopitelné, všeobecné hlasovací právo například, rovnoprávnost žen nebo osmihodinovou dobu pracovní. Když v roce 1901 získala strana svých prvních šest poslanců do vídeňské říšské rady, uvedla se hned na zahájení prvního zasedání jako strana extrémní opozice, „které nezáleží na tom, když tenhle parlament praskne“, jak křičel na předsedu sněmu poslanec Křofáč. O sedmáct let později se přes noc proměnila ve státotvornou stranu, které prezident republiky vnučil nevýhodný post ministerstva obrany. Bylo to v době vypjatého antimilitarismu, kdy - hned po skončení největší války v dějinách - Češi museli znovu bojovat. Strana pak celých dvacet let patřila mezi opory tehdejšího establishmentu, „hradní“ strany. Vystačila si se s jedním předsedou, ale čtyřikrát změnila název.

Zmiňuji se o těch polozapomenutých proměnách prvních čtyřiceti let historie strany s jistým záměrem. Je totiž zřejmé, že mluvíme o jedné z nejpřípustnějších (dnes by se řeklo nejpragmatičtějších) stran českého politického spektra. Je to dobré? Je to špatné?

Pejorativní příděch pragmatismu je z větší části nedorozumění, záměna za termín oportunismus, což zajisté není totéž. Pragmatismus není jiného než metoda, která - pokud operuje v limitech jistého mravního kodexu - je nám často vnucena jako jediná přijatelná alternativa. Mluvíme teď o období obou persekucí, nacistické a komunistické, kdy strana úspěšně bojovala o samotnou existenci, ale v rámci zcela určitého mravního programu. Svědčí o tom oběti, které pro tento mravní program přinesla a které v rozmezí českých politických stran nemají historické obdoby. Mluvíme zejména o období tříleté polsvobody poválečné, kdy rozpor mezi pragmatickou spoluprací a morální resistencí byl okolnostmi doveden na samé ostří nože. Strana se rozhodla jít se svým duchovním vůdcem Edvardem Benešem do zápasu o udržení nejvyšší možné míry národní a lidské svobody. Experiment se, jak víme, nepodařil a hořká morální pachůl z něj nezmizela dodnes. Byl prezident Beneš viněn? Měla strana odmítnout participovat na vládě okleštěné demokracie v roce 1945?

V zesílených konturách tento boj pragmatismu s morálními principy probíhal dalších čtyřicet let poúnorové persekuce, normalizace a realsocialismu. Strana vedla po takřka čtyři desetiletí schizofrenní existenci, rozštěpená na

O smyslu stran

dvě (a po několik let i tři) separátně existující organismy, které spolu prakticky nekomunikovaly. Mám na mysli především stranu, která po několik poúnorových let existovala v ilegality. Její členové, často mladí, idealističtí a bez zkušeností, zaplatili nejvyšší daň brutalitě vítězů. Díky bezprecedentnímu teroru podzemní strana přestala prakticky existovat v polovině padesátých let. Její členové, pokud přežili, se vraceli z věznic a táborů po deseti či patnácti letech, buď zlomení utrpením, nebo naopak naplnění pochopitelnou nenávistí aneschopní kompromisů, nutných k politickému přežití „venku“, tedy mimo kriminál. Ač původně z jedné strany, měli málo či nic společného s částí „obrozené“ strany, která z milosti režimu přežila vítězství pracujícího lidu. A pak tu byla ještě třetí část strany, existující v zahraničí. V masce emigrantů, kteří po porážce demokracie opustili republiku, byla nejen značná část vedení strany, ale i několik tisíc řadových členů a funkcionářů. Exilová strana, zformovaná kolem předsedy strany Zenkla, stala se na čtyři desetiletí nositelkou právní kontinuity strany.

Zdálo se, že tato „trojčlenná“ existence strany by měla být výhodou v okamžiku, kdy se režim prakticky vlastní vahou zhroutil a objevila se příležitost vrátit se k fungujícímu parlamentnímu systému, který je na práci politických stran založen. Kupodivu, změnou situace nejrychleji pochopila exilová složka strany, která už dva roky před listopadem vypracovala variantu znovuslovení všech tří složek strany. Předpokládalo se, že strana bude moci využít situace, kdy bude mít k dispozici existující strukturu domácí strany, stranický aparát a tisk, k úspěšnému nástupu do prvních svobodných voleb. K tomu mělo přispět rychlé sloučení domácí a exilové strany (došlo k němu už v březnu 1990). Akteři sloučení očekávali, že exilové křídlo přinese sloučené straně do vínku vyjma politicko-právní kontinuity také „čisté ruce“, odbojový kredit, který by překonal „kolaborantský, národně-frontový“ komplex domácí strany.

Věc se nedařila od samého počátku. Sloučení proběhlo hladce, ale prakticky druhý den poté nastal prudký interní boj o kontrolu strany. Proti sobě stáli především lidé z původní poúnorové ilegality, kteří cítili, že strana právem patří jim a nebyli ochotni k žádným kompromisům s „kučerovci a národními frontovníky“ z domácí strany. Jak už bratrovražedné boje bývají, byl to zápas krutý, nepěkný - a v podstatě zbytečný. Více než čtyřicet let po únoru v původně obrozené straně zbývalo jen málo či žádní z původních obrozovatelů. A naopak, až na výjimky, původní vedení strany z předúnorových časů tu prostě nebylo. Ti, kteří nezůstali v exilu nebo ve vězení, byli pro aktivní politiku prostě příliš staří. Na jejich místě začali vystupovat funkcionáři druhé či třetí kategorie, kteří sice za své členství ve straně zaplatili krutou daň v kriminálech a táborech minulého režimu, ale v praktické politice jim chyběly nejen zkušenosti a vzdělání, ale i rozhled a nutná dávka tolerance.

Z konfliktu vyšla vítězná garnitura domácí strany, alespoň v prvních několika kolech. Byli většinou mladší, průbojnější a politicky vzdělanější. Nebyli „kolaboranti, agenti StB a konfidenti“, až snad na pár výjimek. Většina z nich vstoupila do strany v sedmdesátých a osmdesátých letech, protože cítili potřebu politicky pracovat a z těch či oněch důvodů se nechtěli angažovat v komunistické straně. Mimoto ve straně zůstala řada bývalých předúnorových členů, kteří považovali za svou povinnost úmat dál žerď praporu (i když prapor nahore už jim dávno někdo ukradl). Problém vedení domácí strany byl, že se v Národní frontě naučili respektovat jisté přísně vymezené apovolené hranice činnosti. První listopadový předseda strany například urval na představě jakési „obrozené“ národní frontě dosavadních stran, kde komunisté se vzdají své vedoucí úlohy, ale systém zůstane zhruba zachován. Ze mnozí z funkcionářů strany si prostě nedovedli představit normálně fungující politickou scénu,

není nic tak překvapujícího. Nikdy žádnou nezažili.

Je asi zbytečné rekapitulovat historii posledních sedmi let. Strana, rozložená nepřetržitými vnitřními boji, dělala jednu fatální chybu za druhou. V situaci, kdy nikdo nevěří nikomu a každý podezřívá každého, se normální politika ani nedá dělat. Politika tu opoziční, tu provládní, ze strany se vydělující frakce napravo i nalevo, odmítnuté koaliční nabídky, nesmyslné a hrubé oportunistické sloučení, tři názvy a bezmála desítky předsedů - a jednoprocenní voličské preference, to je, jak si strana stojí dnes. O finančních problémech kdysi nejbohatší strany nemluvě.

Čili jak? Má strana šanci? A hlavně a především - má strana ještě smysl? Velké a slavné strany existovaly v naší české politice desítky let a nejsou více. Je možné, že strana splnila svou historickou úlohu, podobně jako Česká strana národní (staročesí) nebo Česká strana svobodomyšlná, která ji vystřídala, agrární strana a jiné. Je to samozřejmě možné, ale myslím si, že nepravděpodobné. Pohled na dnešní politickou scénu ukazuje, že česká politika není uzpůsobená pro systém dvou vzájemně zaměnitelných stran či spíše seskupení anglosaského typu. Není žádný logický důvod, proč by to tak mělo být. Je pravda, že volné soupeření politických stran je do značné míry deformováno pětiprocentní volební klauzulí. Není pochyb, že toto ustanovení volebního zákona je v podstatě protidemokratické. Protože ovšem klauzule zvýhodňuje velké strany, je nepravděpodobné, že bude odstraněna. Budeme se muset naučit s ní žít.

Riká se, že prvotním úkolem politické strany je boj o moc. Pravda. Boj o moc, tedy o účast a podíl na vládě není ale jediným smyslem existence politické strany. Kdyby tomu tak bylo, systém stran by mohl být účinněji nahrazen systémem reklamních agentur. Boj o podíl na trhu se technicky od boje o podíl na moci neliší. Kvůli reklamní agentuře ale lidé neodcházejí dobrovolně do ilegality nebo do exilu, ani do koncentračních táborů. Je tedy zřejmé, že politická strana je společenství vyššího řádu, sdružení lidí spojených určitým názorem na správu věcí veřejných, ale také určitým mravním přesvědčením, na kterých je tento názor postaven. Pokud toto mravní přesvědčení trvá, smysl existence politické strany patří je.

Nevím, jak dlouho může existovat politická strana, která se nepodílí na moci. Zřejmě nikoli na věky a možná ani ne příliš dlouho. V našem případě to ale rozhodně stojí za zkoušku. Dohodněme se, že si vyhradíme jisté nepřilíš dlouhé konsolidační období, kdy dáme především stranu do pořádku. Finančně, hospodářsky, organizačně a konečně i filosoficky. Máme jistý prostor na diskusi o tom, jaká strana vlastně jsme. Není to, budeme otevírat, prostor příliš velký. Zkusili jsme jít vpravo a zkusili jsme jít vlevo. Zkusili jsme jít sami a pak zase společně, zkusili jsme si své místo na slunci koupit. Nic z toho se příliš neosvědčilo. Zbývá ještě se vrátit ke svým vlastním kořenům, začít dělat naši vlastní politiku národní a sociální. K tomu jsme jako strana vznikli, to jsme do značné míry opustili. A teď přihlížíme, jak naši politiku, náš program úspěšně dělají jiní bez nás. Není zřejmě žádný recept, jak tuto situaci rychle napravit. Ale není to ani bezpodmínečně nutné. Nenastane žádná tragédie, jestli vynecháme jedny parlamentní volby a získaný čas využijeme k tomu, abychom postavili stranu na nohy, vymezili si politický prostor, ve kterém chceme operovat.

Riká se, že politické vůdcovství, *political leadership*, je umění najít si nejbližší dav lidí, který někam směřuje a pak se mu rychle postaví do čela. Nemýlím-li se, stále početnější dav začíná směřovat naším směrem, to jest směrem ochrany českých národních zájmů a hledáním sociálních jistic. Ide o to, aby nás nepředběhl někdo, kdo by se mu postavil do čela místo nás.

(Autor je člen předsednictva SD-LSNS)

Denní kronika

16.4.1997

Plán filmového centra
smetl stát ze stolu

Praha - mfd/mirka spáčilová - Dlouhé měsíce pracoval režisér Jaromil Jireš na projektu národního audiovizuálního centra, jež by koordinovalo tuzemské dění, reprezentovalo nás v zahraničí a prostřednictvím filmové komise, sloužící zahraničním štábům, také pro obecní pokladni zpětně vydávalo. Pokus přiblížit zdejší roztržité aktivity běžnému evropskému modelu však neuspěl: zdá se, že stát a film k sobě stále nenašli cestu. "Mějte si své centrum, ale platte si je z fondu kinematografie. Od státu nic nečekejte," shrnuje Hana Váchalová z ministerstva kultury obsah verdiktu, jehož se návrh centra dočkal od vedení resortu.

17.4.1997

Kabinet mění
hospodářskou politiku

Praha-mfd (ha, rep) - Po desítkách hodin jednání a dvoutýdenním napětí zveřejnila vláda konkrétní kroky, jimiž chce napravit hospodářskou politiku a obrátit nepříznivý vývoj ekonomiky. Neprovedla však žádné očekávané personální změny na místech ministrů.

Základní body ozdravné kúry:

- rozpočtové škrty ve výši 25,5 miliardy korun
- snížení růstu objemu mezd ve státním sektoru z 11,9 na 7,3 procenta
- odsunutí valorizace důchodů
- urychlené dokončení privatizace podniků a bank, které jsou v rukou státu
- zbrzdění dovozu, importéři budou povinni ukládat část hodnoty zboží bezúročně u bank, bez této úlohy se nedostane zboží do země
- zprůsvětlení pravidel kapitálového a finančního trhu
- ustavení nezávislé Komise pro cenné papíry, která bude dohlížet na operace na kapitálových trzích
- vytvoření speciálního týmu pro boj se závažnou hospodářskou a finanční kriminalitou

19.4.1997

Soud vynesl

v cause Orlik tvrdé tresty

Praha - mfd/jaroslav brynda - Zlovestné ticho se rozhostilo v jednací síni v okamžiku, kdy předsedkyně senátu Krajského soudu v Praze vyřkla verdikt nad čtyřmi muži a jednou ženou obžalovanými ze série takzvaných orlických vražd. Hned dvakrát sáhli totiž soudci k výjimečnému trestu: doživotnímu vězení.

Několikanásobně posílené hlídky justiční stráže v té chvíli sledovaly každý pohyb lidí

ve zcela zaplněných lavicích. Velmi důkladné byly i prohlídky příchozích před zahájením procesu.

Svým rozsahem zřejmě největší případ v historii poválečné kriminalistiky a justice bude mít pokračování v pražském Vrchním soudu, k němuž se někteří odsouzení vzápětí odvolali.

Desítky svědků vypovídaly před senátem od loňského prosince. Ohromující bylatehdy zpověď Karla Kopáče, jednoho z obžalovaných, který orlické zločiny soudcům popsal do detailu. "Ze soudu se kouřilo, jak louh rozkládal mrtvolu," vyličil například.

Přísný rozsudek některé z přítomných překvapil. "To je síla, to jsem nečekala," ozvalo se z přední řady, kde seděli příbuzní a přátelé odsouzených, když soudkyně posílala na doživotí Vladimíra Kunu. Třiatřicetiletý muž se podle soudu podílel na vraždě své matky a ukládal těla zabíjených do sudů ve svém sklepě.

Doživotní trest pro Ludka Černého většina lidí naopak čekala. Dvaatřicetiletý blondák s jemnou tváří nehnul při rozsudku ani brvou. Soud ho shlédal vinným za to, že zastřelil čtyři muže a byl i vykonavatelem vraždy Kunovy matky. Černý však od začátku vyšetřování tvrdil, že je nevinný. "Nikdy jsem nikoho nezabil," prohlásil tento týden.

Pokračování na str. 6

Za šest let se nic nezměnilo

Signatářům Charty 77

Na setkání zástupců okresních poboček Konfederace politických vězňů východočeského regionu dne 12. 1. 1991 v Hradci Králové byla diskutována otázka vztahů členů KPV k signatářům Charty 77. Došli jsme souhlasně k názoru, že ačkoli Chartisté i my máme stejnou „krevní skupinu“, že obě hnutí měla vždy stejný cíl, přesto když tohoto společného cíle bylo dosaženo a byl svržen komunistický režim, nedokázali si podat ruce a vykročit dál společně. Snad se stala chyba v tom, že Konfederace v Praze nezapracovala hned na situaci v listopadu 1989, snad se Charta od starých členů bývá. K 231 distancovala, to nám, kteří žijeme na venkově, není jasné. Jsme si však vědomi, že asi na každé straně je kousek viny, ale to přece nemůže znamenat, že by to musel být důvod k jakémukoliv odtahování se jedné od druhé. Jsme přesvědčeni, že náš vztah k osvobozené republice je stejně vřelý jako váš a že tedy by neměly být mezi námi vlastně žádné názorové rozdíly. Nás i vás přece svazuje povinnost pomáhat rozvíjet náš společný stát a to musí být svaté jak pro mukly, tak pro chartisty.

Na našem setkání jsem byl pověřen zástupci okresních poboček Konfederace politických vězňů, abych vám toto naše stanovisko tlumočil a požádal vás o odpověď.

Hradec Králové,
12. ledna 1991.Vladimír Levinský,
jedenatel KPV okresu Ústí n. O.

Tento dopis předali 17. 1. 1991 bratři Levinský, Herzinger a Vančura tehdejšímu nám. federálního ministra vnitra Janu Rumlovi k předání mluvčím Charty 77. Dopis byl přečten na setkání Charty 77 9. 2. 1991 a 23. 4. 1991 předán do Svobodné Evropy v Mnichově.

Do dnešního dne jsme neobdrželi odpověď ani jsme nezaznamenali jakoukoliv reakci.

Následující stanovisko KPV vám možná napoví, proč je tomu právě tak a ne jinak

TŘETÍ ODBOJ A CHARTA 77

Při oslavách dvacátého výročí vzniku Charty 77 jsme slyšeli mnohá slova chvály na Chartu samotnou i na její signatáře. Ne-sporné je, že Charta měla svůj význam, který nemíníme ani v ne-menším zpochybňovat. Pokud si však chartisté zakládají na tolik zdůrazňované pravdě, přímosti a neohroženosti, měli by říci všechno, tedy i to, co třpytivý lesk z jejich štítu poněkud stírá.

Až na nepatrné výjimky ignorují signatáři Charty skutečnost, že tu byl necelé dvě desítky let před vznikem Charty rozsáhlý protikomunistický odboj, který byl drastickým způsobem z valné části zlikvidován, kdy tisíce lidí bylo uvězněno a odsouzeno k otročské práci, kdy kruté výslechy a těžké životní podmínky v kriminálech, posleze i vykonané rozsudky smrti, jež nelze pojmenovat jinak než jako chladnokrevné vraždy, přivodily smrt mnoha vzácným lidem. Nedostali na tom. Postiženi byli i jejich rodiny často nuceně vystěhované ze zabaveného majetku. Příbuzní odsouzených směli pracovat pouze

v podřadných profesích a jejich dětem bylo odprátno vzdělání. Proti těmto skutečnostem je postih chartistů nepoměrně mírnější, o počtu postižených ani nemluví.

Podstatný rozdíl je ve vztahu k režimu. Třetí odboj byl zaměřen výhradně proti komunistickému režimu se snahou jej zničit, Charta naproti tomu nabízel koexistenci s režimem, obnovu teorie o socialismu s lidskou tvář a péči o dodržování lidských práv. Věci nespojitelné a vzájemně se vylučující. Přesto někteří účastníci protikomunistického odboje o podpisu Charty uvažovali. Rozhodující momentem bylo, zda se jejich svědomí může srovnat se skutečností, že vedle jejich jména figurují jména někdejších významných komunistických prominentů, kteří se svou dřívější nedomokratickou a nelidskou činností stali příčinou jejich věznění.

Jedním z prvních mluvčích Charty byl JIŘÍ HÁJEK, který plamenou řečí v říjnu 1948 doporučoval v parlamentu odhlasování zákona 231/48, podle něhož byli posíláni nevinní lidé do koncentračních táborů a na šibenice. OLDŘICH HROMÁDKO byl velitelem útvaru „Jeláb“, jehož podřízené stříleli jako divokou zvěř vězně pokoušející se uprchnout z jáchymovských lágrů. JAROSLAV ŠABATA, sekerník na brněnských vysokých školách, jemuž „vděčí“ desítky studentů za zmařený život. LADISLAV LIS, kandidát ÚV KSČ „ujišťoval celostátní konferenci KSČ, že ČSM bude ještě lépe vychovávat celou mladou generaci v duchu naprosté oddanosti KSČ, s. Gottwaldovi, Sovětskému svazu a soudruhu Stalinovi.“ Jmenujeme pouze ty nejznámější. Tito a jim podobní nositelé komunistické ideologie pochopitelně zamlčovali a – pokud žijí – stále zamlčují své dřívější chování, kromě toho svým bolševickým výkladem padesátých let ovlivnili slušné a komunistem nezátížené signatáře, kteří zčásti převzali jejich pojetí.

Je absurdní, když se nám bývalý zarytý komunist pokouší přednášet o demokracii, lidských právech a pravdě. Bez ohledu na to, že podepsal Chartu 77 jej odmítáme. Z vlastních trpkých zkušeností víme, že komunisté může změnit jenom kabát, ale jeho rudá podstata zůstává nezměněna.

Příslušníci Státní bezpečnosti pronikali do „protistátních“ skupin protikomunistického odboje, tyto skupiny sledovali, někdy je i řídili, případně zakládali, aby je mohli nakonec totálně zničit, neboť nepotřebovali nepřítel. Totéž se stalo i v případě Charty 77, jenže tehdy komunisté potřebovali existenci Charty jako důkaz o údajné „demokratičnosti“ režimu, který trpí opozicí. Proto Chartu nezlikvidovali, souhlasili s jejím bohatým financováním ze zahraničí, pouze některé prominenty občas uvěznili. Kriminál zůstane kriminálem, byť zlaté mlčky měl. Avšak popisování způsobu výsledků a poměrů ve věznicích v letech osmdesátých, o nichž hovoří a píší disidenti, vyvolávají na tvářích vězňů komunistických gulagů z let padesátých jen smutný úsměv.

V současnosti je výraz Chartista oficiálně uznávaný pojem, jsou mu otevřeny všechny dveře k vysokým funkcím ve státě. Vězeň let padesátých je pro ně nepřijemnou přítelkyní z minulosti, je třeba na něj zapomenout stejně tak, jako na období mezi lety 1948–68. Ale těch dvacet let plných utrpení, pontžení i hrdinství tu bylo. Tuto nezvratitelnou skutečnost dosud chartistický disent nepřiznal. Nepřihlásili se k odpovědnosti za zločiny komunismu ani převlečení komunisté-disidenti, kteří komunistický režim dříve zaváděli a upevňovali.

Pravda má dosud v naší zemi do vítězství hodně daleko.

Tento text přijala Rada KPV ČR na své schůzi dne 15. 1. 1997.

Za správnost: Miloš Slabák, předseda polit. komise KPV ČR

Financial

Kursovní listek

100 Kč	4,72 CDN \$
1 CDN \$	21,19 Kč
100 SK	4,31 CDN \$
1 CDN \$	23,20 SK
Toronto Star: 264,97	

1 CDN \$	21,90 Kč
1 US \$	30,35 Kč
100 Kč	3,27 US \$

Česká spořitelna

100 SK nákup	83,92 Kč*
100 SK prodej	89,19 Kč*

Slovenská spořitelna

100 Kč nákup	111,40 SK*
100 Kč prodej	116,20 SK*

Oficiální kurs

100 SK	91,20 Kč
100 Kč	109,65 SK

Internet 25.4.97 *MF-Bnes: 3.4.97

STASTNY
& CO.

CHARTERED ACCOUNTANTS

Accounting and Auditing
Personal & Corporate Taxation
Financial & Tax Planning

Michael Štastný C.A.
George Bezrouk

Tel.: (416) 250-6557

Fax: (416) 250-6524

Address:

Madison Centre
4950 Yonge St. Suite 906
North York, Ontario
M2N 6K1

Canada-Czech
Republic Chamber
of CommerceKanadsko-česká
obchodní komora

Najdete nás na adrese
Exchange Tower
2 First Canadian Place
7th Floor, (P.O. Box 198)
Toronto, Ont. M5X 1A6
Tel.: (416) 367-3432
Fax: (416) 367-3492

CZECHOSLOVAK
(TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Ave. .
Toronto, Ontario M5S 2J2
Tel.: (416) 925-0557

Úřední hodiny:

Pondělí, čtvrtek a pátek

10:00-19:00

Úterý, středa

10:00-17:00

Sobota:

10:00-14:00

U Pepa v bistrě
obsloužíme bystře.
Ceny úměrné,
jídlo výborné!

Fully Licensed
Fajšmekr
restaurant
českých a
slovenských
specialit

PEPO BISTRO VLASTA A PEPO VOSECKÝ

676 QUEEN ST. W.,
TORONTO, ONT.

Nechce se vám vařit?
Máte více lidí na oběd nebo na večeři?
Volejte Pepo Bistro!

TEL.: 703-7961

Otevřeno denně: 12:00-24:00

M.L.B. & Associates

Sales and Marketing Consultants Corp.
Milan Brodnianský

Slovenské šaláty

Treska -

rybí lahůdkový šalát
Feterónový pikantný šalát
Vlašský pochůtkový šalát
Pravá lipovská bryndza
Informácie a objednávky
Tel.: (905) 820-4266

Bryndzu a šaláty si môžete zakúpiť

v predajniach na adrese:

Heritage Soups Plus
2974 Lakeshore Blvd W., Etobicoke

(Lakeshore & 8th Street)

Tel.: (416) 255-2255

Central Parkway Deli

377 Burnhamthorpe Rd. Mississauga

Tel.: (905) 276-1998

Prague Deli

638 Queen St. W., Toronto

Tel.: (416) 504-5787

Berhard's Deli

Square One Mall - Mississauga

Tel.: (905) 270-9718

ACCARO VIDEO SERVIS

Digitální přetáčení video-kazet
do/ze všech systémů
a další služby

\$ 6.95 za hodinu

Tel.: (416) 289-6444

Po-pá: 17-23 hod.

So-ne: 9-23 hod.

VI. Bernreiter

48 Hathway Dr.

Scarborough, Ont., M1P 4L5

Video-kazety můžete nechat
ve schránce na bočních dveřích

POLYGON reportér Západ

Český zahraniční časopis, který má
čtenáře v 51 zemích.

Napište si o ukázkové číslo!

POLYGON, Box 9021,
OTTAWA, Ont. K1G 3T8,
CANADA

Kanadský redaktor Miloš Suchma,
tel.: (613) 824-7439, fax: (613) 834-8757

Pokračování ze str. 5

Karel Kopáč se ke svému trestu nevyjádřil. "V pořádku," stačil jen říct, když ho strážci z Vězeňské služby odváželi k výtahu na invalidním vozíku. Při závěrečné řeči tento týden uvedl, že zločinů hluboce lituje. Soud ho poslal do vězení na jedenadvacet let.

Dvaatřicetiletý Petr Chodounský, kterého senát odsoudil za účast na přípravě jedné z vražd a za podvod čtrnácti lety odnětí svobody, skrýval při odchodu ze síně tvář. "Byla to komedie!" vykřikl.

Odevzdaně krácela v doprovodu dozorkyně pětatřicetiletá Kopáčova sestra Irena Meierová. Soud jí vyměřil dvanáct let vězení za přípravu vraždy jejího manžela. Nikdo z příbuzných či přátel potrestaných lidí při rozsudku neplakal. Jen ve tvářích manželů obou odsouzených, kteří zřejmě stráví zbytek života ve vězení, se zračil šok. Ani jedna z nich nechtěla mluvit s novináři.

Oběti, kterým se v podsvětí říká ryby, skončily na dně Orlické přehrady

Když se Karel Kopáč, který se živil na konci osmdesátých let v ochrankách pražských nočních podniků, seznámil v roce 1990 v podsvětí s Ludvíkem Černým, ani jeden z nich ještě netušil, že jejich další kroky směřují doslova do pekel. Oba se pohybovali ve světě tehdy nelegálního obchodu s valutami a znali se s takzvanými veksláckými špičkami z Václavského náměstí. Někteří z nich si s sebou brali na větší finanční transakce tělesné strážce.

TĚLO UKRYLO DRÁTĚNÉ PLETIVO

S Alešem Katovským chodil Kopáč cvičit do posilovny v Podolí. "Černý mi řekl, že by to mohla být dobrá ryba. To je termín, který se v podsvětí používá pro zabít," upřesnil loni Karel Kopáč. Dohodli se proto v dubnu 1991, že spolu pojedou měnit valuty do Rudné u Prahy. "Dostali jsme se do Zličína, tam Katovský přibrzdil a v té chvíli se ozvala rána," uvedl. Střela z bezprostřední blízkosti zasáhla řidiče do hlavy. Byl na místě mrtev, jeho noha v křeči sešlápla plyn, auto se rozjelo z kopce a zastavilo oprotější svah.

Oběť svlékli oba muži do naha a naskládali ji zabalili do drátěného pletiva. Tehdy si Karel Kopáč vzpomněl na místo, kde prodělal část svého výcviku u policejního útvaru rychlého nasazení: na Žďákovský most na Orlické přehradě. Tam odklopili postranici avie a hodili tělo do vody. Několik set tisíc uloupených korun si rozdělili.

NA ZASTŘELENÉ ČEKALY SUDY

Další "rybou" se stal v lednu 1992 kosovský Albánec Leorento Lipoveci. Kopáč vypověděl, že ho spolu s Černým a Kunou vylákali do Kunova sklepa pod záminkou obchodu se zbraněmi. Tady Černý zezadu střelil Lipoveciho do hlavy, jeho peníze putovaly opět do kapes kompliců. "Bylo to tam depresivní a Černý zavtipkoval: 'To jsem ale čtverák,' liči Karel Kopáč. Kuna poté podle jeho slov naložil mrtvolu do sudu, skákal po ní a smál se. Tělo obložili muži louhem a Kuna sud zaletoval. Na druhý den odvezli oběť na Žďákovský most a potopili.

V zaletovaném sudu na dně Orlické přehrady skončilo i tělo Vlastmily Hodra, kterého podle Kopáče zastřelil Černý kvůli zlatým historickým pečeti. Černý přivezl mrtvolu ke Kunovi do sklepa a Kuna požádal Kopáče, aby mu opět pomohl se sudem do avie.

DALŠÍ SMRT PŘIŠLA POŠTOU

Když v únoru 1992 otřásl výbuch sadomasochistickým salonem v Mnichovicích u Prahy, na jehož následky zahynula v nemocnici majitelka podniku - matka Vladimíra Kuny, spekulovalo se spíše o některém ze zákazníků. Skutečným motivem vraždy však byla podle Kopáče synova touha po dědictví. Získat je chtěl pomocí úhledného dárkového balíčku, do něhož odsouzení uložili výbušninu a šrouby. Zásilku stačilo pouze otevřít ...

Rodinné pozadí měla i další vražda, kterou si podle soudu objednala Kopáčova sestra Irena Meierová. Oběti se stal její manžel, kterého v červnu 1993 zastřelil Ludvík Černý. Meierové zůstal rodinný domek.

ORLÍK VYDAL SVĚDECTVÍ AŽ PO LETECH

Po zhruba čtyřlétém vyšetřování vznikl speciální tým předních kriminalistů a vyšetřovatelů. Při pátrání pomohlo i to, že Černý o vraždách mluvil před svými známými. Kriminalisté však nikdy přesně neřekli, odkud získali první poznatky o zločinech.

Úspěch policie přišel v létě 1995. Zatímco potápěči hledali na dně přehrady, policisté obklíčili dům tehdy už invalidního Karla Kopáče, který zůstal na vozíku po autonehodě v předchozím roce. Šéf takzvaného orlického týmu, tehdejší ředitel střežebního úřadu vyšetřování Josef Doucha, popsal, jak Kopáč drží pistoli u své hlavy a vyhrožoval, že se zabije. Vtom se ozval telefon, Kopáč znejistěl a policisté vyrazili. Výstřel, který následoval, zasáhl Kopáče do nohy. S pouty na rukou skončili v dalších dnech i ostatní podezřelí.

Byl to nakonec sám Kopáč, jehož spontánní výpověď mnohé napověděla i objasnila. Kopáč, který podle vlastního doznání svých činů litoval, se letos pokusil ve vězení o sebevraždu podruhé - opět neúspěšně.

Senátoři oddálili vznik krajanské komise

Praha-mfd/brr- Vznik komise, která by měla v Senátu na starost vztahy s krajany, ztroskotat včera na tom, že se senátoři nemohli dohodnout na jejím názvu. Všichni sice ustavení komise podpořili, ale nepřekonatelný spor nastal v okamžiku, kdy zahraniční výbor předložil svůj návrh, jak by se měla jmenovat. Výbor doporučil Komisi pro Čechy žijící v zahraničí. "Z vlastní zkušenosti vím, že v Severní Americe a v Kanadě se ti Češi velmi často a důrazně ohrazují proti tomu, aby byli nazýváni krajany. Považují se totiž za Čechy stejně jako my," zdůvodnil to předseda výboru Michael Žantovský z ODA, k němuž se přidali další senátoři. "Pokud bude v názvu komise slovo krajané, nezvednu pro tento návrh ruku," řekl Jan Kráček z ODS. Jejich odpůrci ovšem chtěli, aby se činnost komise týkala například i Slováků, Maďarů či Poláků, kteří odešli z Československa. "Myslím si, že Země česká musí být matkou pro všechny občany, kteří zde kdysi žili anebo jsou potomky takovýchto občanů. Nemůže být macechou, jež si vybírá jenom některé děti, které se jí líbí," prohlásil první místopředseda Senátu Vladimír Zeman z ODS. S výjimkou většiny lidoveckého klubu se nakonec senátoři shodli, že rozpory je třeba projednat ve výborech, a problém odložili na červen. Předseda Senátu Petr Pithart (KDUČSL) sdělil, že ho tento postup mrzí, ale nepřekvapuje. "Vzniklo nebezpečí, že další diskuse by mohla být trapná," řekl

21.4.1997

Ruský premiér dostal darem tatru

In/ítka hanžlová, čtk - Česká republika se musí sama rozhodnout, zda jí stojí za to připojit se k NATO, prohlásil v neděli 20.4. před odletem do Prahy ruský premiér Viktor Černomyrdin. Podle jeho slov nemá Rusko v tomto ohledu právo veta, ale vysvětluje možné negativní důsledky rozšíření aliance.

Po příletu do Prahy, kde jej přivítal premiér Václav Klaus, odjel Černomyrdin do plzeňské Škodovky, kde se setkal s jejím generálním ředitelem Lubomírem Soudkem. Po jednání ruský premiér uvedl, že základním tématem jeho návštěvy České republiky je ekonomika, protože ta může přispět k rozvoji vztahů mezi našimi zeměmi. "Musíme rychle hledat nové způsoby řešení nových vztahů a rychle dojít k výsledku. Nepotřebujeme ničit, ale budovat," zdůraznil Černomyrdin. Dodal, že ruská federace potřebuje především pracovní příležitosti. Ty by měly zajistit společné podniky právě

se Škodou Plzeň. V současné době se jedná o vybudování dalších tří s zaměřením na dopravu a energetiku, což jsou komodity, které podle Černomyrdina nyní Rusko potřebuje. Ruský premiér doufá, že společné podniky budou vyrábět i pro třetí země. To je také základem představy Lubomíra Soudka o způsobu, jak vyrovnat ruské dluhy. Soudek dodal, že konkrétní smlouvy podepsány nebyly, protože to ruskému premiéru neumožňují protokoly. Nicméně, dodávka škodovských lokomotiv do Ruska je již víceméně jistá.

Na nádvoří továrny si pak ruský předseda vlády vyzkoušel, jak se řídí osobní automobil Tatra 700. S jízdními vlastnostmi vozu byl tak unesen, že mu jej ředitel Soudek věnoval.

...

Policista skončil ve slípech

Praha-vp-Jen v nejspodnějším z možného spodního prádla pobíhal v noci ze čtvrtka na pátek minulý týden po Dolních Počernicích jakýsi muž. Když ho policejní hlídka zastavila, zjistila, že jde o kolegu policistu.

Ve svém volnu navštívil jeden z místních barů. Když z restaurace odcházel, došlo k nedorozumění s personálem. Spor se ovšem týkal nejpodstatnější části pobytu v podniku, totiž placení. To zřejmě mizející host nepovažoval za nezbytně nutné. Zaměstnanci, 30letý R. S. a 29letý M. V., se proto na 32letého policistu vrhli a začali mu principy platební morálky vysvětlovat pěstmi. Pak ho donutili vykonat nedobrovolný striptýz. Služební průkaz, který při tom na chvíli spatřil světlo světa, je neodradil. Snad aby je přesto tenhle doklad svým úředním vzezřením příliš neznervózňoval, spálili jej. Pak hosta vykopli na ulici.

Policista nakonec skončil s vážnými zraněními hlavy v nemocnici. Jednoho z pachatelů zadržela hlídka hned na místě. Další se údajně přihlásil včera sám. Vyšetřovatel je oba obvinil z trestného činu loupeže ve spolupachatelství. První zadržený je již ve vazbě, o tom, zda i druhý skončí ve vazební věznici, se rozhoduje dnes.

...

Le Pen odložil návštevu Slovenska

NANTES (TASR) - Předseda francouzského extrémistického Národního frontu (FN) Jean-Marie Le Pen v sobotu oznámil zrušení své cesty na Slovensko a do Rumunska v souvislosti s možnými předčasnými volbami do zákonodárného sboru ve Francúzsku. Vodca francouzské pravice Jean-Marie Le Pen mal v dňoch 21. až 24. apríla na pozvanie predsedu Slovenskej národnej strany Jána Slotu navštívit Slovenskú republiku. Vodca Národného frontu v sobotu na tlačovej konferencii v Nantes, ktoré je novým sídlom jeho strany, povedal, že rozpustenie Národného zhromaždenia nie je normálnym postupom, ale bude sa musieť uskutočniť pre "vážne ekonomické zmeny", ktoré sú dôsledkom deficitu rozpočtu a zavedenia spoločnej európskej meny. Volby do zákonodarného zboru sa majú uskutočniť v marci budúceho roku, ale francúzska tlač v sobotu jednotne písala o ich predčasnom termíne. Denníky Liberation a Le Monde informovali, že prezident Jacques Chirac rozhodne o prípadných predčasných voľbách už v pondelok.

...

Miesto pre ONDREJA NEMČOKA, štátneho tajomníka Ministerstva školstva SR

Bratislava-sme/JAN CHLUP - V marci t. r. poslal O. Nemčok list prednostom krajských a okresných úradov na národnostne zmiešanom území, v ktorom žiada, aby zabezpečili, "aby na školách s vyučovacím jazykom maďarským výučbu slovenského jazyka zabezpečovali výlučne učitelia slovenskej národnosti".

* Pokladáte za správne, čo požadujete v inkriminovanom liste?

"V liste som žiadal odpočet plnenia uznesení vlády. Hovorili sme o tom aj s Maxom van der Stoelom, ktorý sa veľmi pozastavil nad slovami 'výlučne' a 'iba'. Ani ja s tým nesúhlasím, ani sa

to nedá uskutočniť. Bolo to nešťastne štylisticky vyjadrené. Do určitej miery to bola moja chyba, že som si to podrobne nepozrel a tieto slová sa nesnažil sám zmeniť."

Urobili ste už nejakú nápravu?

"Minulú stredu som poslal prednostom novú list, v ktorom sa píše, že učiteľia, ktorí vyučujú slovenský jazyk, by mali byť najmä slovenskej národnosti, čo je už iné vyjadrenie."

V súvislosti s listom sa hovorí o diskriminácii učiteľov...

"Nejde o diskrimináciu, ale o snahu čo najlepšie vyučovať slovenčinu na všetkých školách."

Nepovedie realizácia týchto opatrení k prepúšťaniu?

"V žiadnom prípade nie. Veď učiteľov slovenského jazyka máme málo a zvlášť tých, ktorí by išli na národnostne zmiešané územie. Týmto sa má vyjadriť snaha vedúcich odborov školstva a riaditeľov škôl, aby si takýchto učiteľov zhľadali. Pochopiteľne, nemôžu nechať slovenský jazyk bez učiteľov. Nič by sa nestalo, ak by slovenčinár maďarskej národnosti išiel učiť na Oravu."

22.4.1997

Dovolená je v tuzemsku kratší než ve většině vyspělých zemí

Praha-mfd/lav - Nejvíce dnů placené dovolené mohou podle zprávy Německého svazu zaměstnavatelů čerpat Finové. Dělník pracující v průmyslu si může během roku průměrně vybrat 25 dnů plus 12,5 dne představuje takzvané krácení pracovní doby zaktovné v kolektivních smlouvách mezi odbory a zaměstnavateli. Podobně se dovolená prodlužuje také v Itálii a Nizozemsku.

V tuzemsku činí průměrná délka dovolené na zotavenou 22 dnů, tedy hluboko pod evropským průměrem. Statisticky je ovšem mnohem delší než ve Spojených státech, které nepřistoupily k mezinárodní konvenci zavazující země, aby zákonem stanovily nejméně patnáctidenní dovolenou, sdělil Milan Horálek, náměstek ředitele Výzkumného ústavu práce a sociálních věcí. "Američané si ale sjednávají dovolenou se zaměstnavatelem individuálně v pracovním kontraktu, a může být třeba dvouměsíční," upřesnil Horálek.

Přijatie Slovenska do EÚ možno až v roku 2010

VIENŤ (ČTK) - "Slovensko možno bude prijaté do Európskej únie až okolo roku 2010," vyhlásil predseda zmiešaného výboru Európsky parlament - Slovensko, rakúsky sociálny demokrat Herbert Bosch v rozhovore pre rakúsku agentúru APA. "Ide mi o to čeliť tvorbe legend, ku ktorým na Slovensku dochádza, a to, že veľká Európska únia nechce vziať Slovensko na palubu," vyhlásil Bosch. "Podmienky prijímania nie sú dajakým porušením Bratislavy," avšak na Slovensku dochádza "k veciam, ktoré jednoducho nemožno tolerovať". Predstavitelia EP už niekoľko ráz zdôrazňovali, že k rozšíreniu EÚ dôjde len "na základe maximálneho súladu parlamentnej a demokratickej kultúry", vyhlásil Bosch. Nevadí však dôvod, aby sa šesť mesiacov po skončení medzivládnej konferencie EÚ nezačali so Slovenskom a ďalšími pridruženými štátmi rozhovory o vstupe. "Až na rokovaniach sa môžu vyriešiť rôzne problémy alebo ich predložiť na rozhovory. Rovnako ako v prípade ďalších krajín aj pre Bratislavu platí, že Slovensko sa pripája k EÚ a nie únia k Bratislave." Európska únia má o Slovensko záujem, ale musí vedieť, že ide o stabilizovaný štát, zdôraznil Bosch. Zo svojich skúseností v zmiešanom výbore je však v otázke parlamentnej demokracie na Slovensku "skôr rozčarovaný". Ako poslanec EP nemá porozumenie pre to, že Bratislava "stále len sľubuje". "Deba moci nemôže vyzerať tak, že kontrolné výbory pre televíziu, rozhlas, tajnú službu a privatizáciu sa viac alebo menej obsadzujú len ľuďmi vernými vláde," vyhlásil rakúsky politik.

Senátor D'Amato kritizuje vývoj v SR

WASHINGTON (TASR) - Vývoj na Slovensku sa ubera opačným smerom ako v Maďarsku, Poľsku a v Čechách. Uvádza to americký senátor Alfonse D'Amato v liste, ktorý adresoval slovenskému prezidentovi Michalovi Kováčovi.

V kritickom liste sa senátor pozastavuje nad dodržiavaním ľudských práv v SR. Konštatuje, že "táto krajina, ktorá sa tak sľubne vyvíjala od roku 1993, zlyhala v napredovaní v demokratických reformách. Kým Česká republika, Maďarsko a Poľsko pracujú na tom, aby sa kvalifikovali za platných členov Európskej únie (EÚ) a NATO, Slovensko v tomto úsilí zaostáva. Aj Litva a Slovinsko sa snažia urobiť maximum pre blaho svojich obyvateľov, čo sa o Slovensku nedá povedať," uvádza D'Amato. "SR vnímame ako štát, v ktorom je politicky motivované násilie na vzostupe," uvádza senátor. Osobitne si všima situáciu v masmédiách: "Za posledný rok prepustili denníky Slovenská republika a Národná obroda 21 redaktorov, čo súvisí s politickým zasahovaním do ich práce." "Dúfam, že vedenie v Bratislave začne so skutočnými reformami podobne ako v Rumunsku. Súčasne politika SR nastupuje na cestu medzinárodnej izolácie a vzbudzuje kritiku. Jedno Bielorusko nám stačí," nazdava sa D'Amato.

23.4.1997

Ashkenazy se zřejmě stane šéfdirigentem

Praha-mfd/kul - Horkým kandidátem na post šéfdirigenta České filharmonie, který osířel po loňském dramatickém odstoupení Gerda Albrechta, je umělec ruského původu Vladimír Ashkenazy, žijící nyní v Británii. Většinou hlasů se pro něho vyslovila Rada ministra kultury pro Českou filharmonii. "Pět členů z osmi doporučilo, aby s Ashkenazem bylo v této věci zahájeno jednání. Já přednesl stanovisko umělecké rady orchestru, která ovšem navrhuje s tímto rozhodnutím počkat a dát šanci také dirigentovi Zdeňku Mácalovi," řekl jeden z předních hráčů orchestru Miroslav Vilímec. Vladimír Ashkenazy nebyl včera k zastavení. Náměstek ministra kultury Vladimír Koronthály zprávu o Ashkenazem nepopřel, odmítl ji však oficiálně potvrdit. "To je záležitost ředitele filharmonie Jiřího Kováře. Nerad bych, aby se to sám pan Ashkenazy poprvé dozvěděl z novin," vysvětlil Koronthály. Podle Vilímce se orchestr nestaví proti Ashkenazemu, ale chce, aby ministr se svým rozhodnutím ještě počkal.

Poslancov vykážali zo zasadnutia Prezídia FNM

BRATISLAVA (SME - bog) - Poslancov NR SR J. Volfa (SDSS) a M. Fláčka (SDĽ) včera hlasovaním členovia Prezídia Fondu národného majetku SR (FNM) vykážali zo svojho zasadnutia. Pre SME to potvrdil predseda sociálnych demokratov J. Volf. "Protestujeme proti postupu Prezídia FNM, ktoré nám znemožnilo zúčastniť sa svojho zasadnutia, čím bol porušený zákon o poslancoch," vyhlásili J. Volf a M. Fláček. Obaja sa chceli rokovania prezídia zúčastniť, pretože malo rokovať o privatizácii a. s. Palivá. O privatizácii podniknu sa uchádzali aj zamestnanci. FNM však ich projekt neakceptoval, preto sú zamestnanci už dlhší čas v štrajku. Za zmenu privatizačného rozhodnutia v prospech zamestnancov sa verejne vyslovil aj predseda vládneho ZRS J. Lupták. Prezidentom Prezídia FNM je podpredseda tejto strany Š. Gavomík, ktorý pred časom vyhlásil, že poslancami opozície nik nebráni zúčastňovať sa rokovaniť orgánov FNM. "Prezídium FNM hlasovaním rozhodlo, že nám neumožní účasť na zasadnutí, pretože nemáme poverenie predsedu gestorského výboru NR SR R. Hofbauera. Takýto postup je v rozpore s vyhlásením Š. Gavomíka, ktorý poukazoval na nezáujem poslancov opozície chodiť na prezídium," uviedli poslanci Volf a Fláček. Konštatovali, že postoj Prezídia FNM je dôkazom toho, že "vládna koalícia nemá záujem o verejnú kontrolu privatizácie".

Miesto pre IVANA ŠIMKA, podpredsedu KDH Vláda dáva najavo svoju odtrhnutosť od ľudí

Bratislava - JANA PANKOVČINOVÁ - Prezident SR vyhlásil referendum so štyrmi otázkami, ktoré sa má uskutočniť v máji tohto roka. Vláda však včera uložila ministrom vnútra, aby hlasovacie lístky s otázkou týkajúcou sa voľby hlavy štátu neboli obciami doručené.

Ako hodnotíte postup vlády?

"Odporúčanie podpredsedníčky vlády SR K. Tóthovej zabrániť distribúciu lístkov so štyrmi

otázkou je nekalifikovaným pokusom zabrániť platné vyhlásené referendum. Ústredná komisia nespochybnila, že ide o jedno referendum so štyrmi otázkami a vláda nesmie toto referendum roztrhnúť podľa toho, ako sa jej to hodí."

Možno postup vlády hodnotiť ako marenie referenda, ktoré je trestným činom?

"Vláda má právo podávať návrhy Ústavnému súdu SR. Podanie na Ústavný súd však nemá odkladné účinky ani na proces prípravy, ani na uskutočnenie platne vyhláseného referenda. Každý, kto by účinným spôsobom maľoval vykonanie referenda, dopúšťal by sa trestného činu."

Nepatrí organizácia referenda už výlučne ústrednej komisii?

"O organizácii referenda nerozhoduje vláda ani ministerstvo vnútra, ale ústredná komisia pre referendum. KDH vyzýva všetkých zástupcov v tejto komisii, aby sa nenechali dotlačiť k porušovaniu zákonov či trestnému činu marenia referenda a urobili všetko pre to, aby sa referendum uskutočnilo v súlade s právom tak, ako bolo vyhlásené. Vláda svojím úsilím znemožniť referendum o priamej voľbe prezidenta dáva najavo svoju odtrhnutosť od ľudí a nechce, aby občania mali možnosť o niečom naozaj rozhodnúť."

Takmer všetky ministerstvá ignorujú výsledky kontrol NKÚ

BRATISLAVA (SME - uj) - Predseda Najvyššieho kontrolného úradu (NKÚ) S. Balejčík sa včera vo svojom emotívne ladenom prejave k poslancom zdravotníckeho výboru postaral, že ich nálezy neberú kompetentní pracovníci rezortov ani samotní ministri vážne, a že mnohé závažné zistenia zostávajú absolútne bez efektu. Balejčík doslova povedal, že mnohé porušenia sa môžu robiť len vtedy, keď vysokí štátni úradníci rezortov na nich priamo profitujú, alebo im pomáhajú. Práve o výsledku kontrolnej činnosti NKÚ o hospodárení so štátnymi prostriedkami, ktorú včera poslancom predložil sa napríklad uvádzajú závažné porušenia zo strany manažmentu zvolenskej nemocnice, fingoané faktúry pri stavebných úpravách tam napríklad išli do desiatok miliónov korún. Tieto nedostatky sme opakovane avizovali rezortnému ministrom Javorskému. Na to bola však taká odozva, že tu politicky niekoho odstreľujem, protokol sa stále bagatelizoval, faktúry a všetko sa spochybňovalo, nakoniec som musel nariadiť nesúhlasu rezortného ministra, nariadiť súdnoznalecké dokazovanie, lebo postavený objekt bol už hotový. Prítom to, čo našiel znalec nebolo všetko, ja ako stavbár by som o tom vedel hovoriť, čo sa dá za 45 miliónov spravíť," povedal Balejčík. V súčasnosti trestné oznámenie na riaditeľa zvolenskej nemocnice podľa jeho slov blúdi z inštitúcie do inštitúcie. Poslanec Roman Kováč (DÚ) podotkol, že správa NKÚ sa síce číta ako detektívka, ako človeka lekára ho však mrazil z toho, o aké miliónové sumy štát prichádza.

Restaurants-Deli's

PRAŽSKÉ UZENÁŘSTVÍ

504-5787

638 QUEEN ST. W.
TORONTO, ONT. M6J 1E4
* Pražská šunka
* Pražské uzeniny
* Maso 1a. jakosti
* Denně čerstvá chutná jídla,
cukrářské výrobky
a slané rohlíky.

MASO-UZENINY

Fred Klinger DELI

Katka a Vlastík Ertelovi

- * Obložené mísy
- * Chlebičky
- * Štrůdlý
- * Uherák

Pondělí a sobota 8-17,
úterý a středa 8-18,
čtvrtek a pátek 8-19

1504 Danforth Avenue

Stanice podzemní dráhy Coxwell

Toronto, Ont.. M4J 1N4

(416) 406-5004

hošpoda u vlastičky

Heart of Europe PUB

V KUCHYNI A

ZA BAREM MILOŠ A VLASTIČKA,
KTERÍ VÁS VÝBORNĚ OBSLOUŽÍ A
MAJÍ VŽDY PRO VÁS ČAS

Chlebičky* mísy
mražená jídla na objednávku

Nejbližší programy:

Panská jízda

Radek Brzobohatý, Karel Štědrý a Mirek Chytil

v pondělí 5.5.1997 ve 20 hodin

Vstupné 15 dolarů - Rezervace nutná

Sobota 10. 5. 1997 v 19 hodin

Beseda s hostem Nového divadla Ladislavem Smoljakem

Vstupné 5 dolarů - Rezervace nutná

Otevřeno mimo pondělí od 15:00 do 1:00 v noci.

632 QUEEN ST. W. (West of Bathurst). Toronto

(416) 504-0870

Oprávněný distributor českých a slovenských filmů na videokazetách uvádí premiérově film české televize Teleexport

KRÁL UBU

Cerná drsná komedie podle A. Jarryho zobrazuje ty nejhorší lidské vlastnosti v příběhu primitiva, jeho vzestup k moci, jeho ukrutné panování a jeho... pád? Není to tak jednoznačné, protože on se nevzdává a lidi kolem zapomínají. Skutečně smutná legrace dívat se, jak to téměř obdobně probíhalo u nás po „vítězném“ únoru. V režii F. A. Brabce hrají (vynikající) M. Labuda jako král Ubu a L. Bílá jako matka Ubu, Dálek B. Polívka, M. Drahokoupilová, Z. Kabátová, K. Roden, T. Hanák aj.

Film obdržel České Ivy 96 za kameru, stříh a hudbu.

Cena kazety CDN \$ 39.00/US \$ 35.00+ poštovné \$ 4.00.

Podporujte legální obchod!

Na základě autorských smluv mnoho nových filmů, TV seriálů a zábavných pořadů dovezla a Vám nabízí výhradně firma:

VIDEO EL CANADA

583 William Street, London, Ont. N6B 3E8

Tel.: (519) 434-9939; Fax: (519) 434-8182

LITERACY PRAGENSIS

Tel.: (905) 704-0873; Fax: (905) 704-0879

303 Queenston St., St. Catharines, Ont. L2P 2X5

NAKUPUJTE V POHODLÍ VAŠEHO DOMOVA!!!

NAPIŠTE SI O KATALOG

nebo si ho osobně vyzvedněte v restauraci

APPLE GRIDDLE, 2872 DUNDAS ST. WEST v Torontě

VILÍMEK EXPORT/IMPORT

Kontejnerová přeprava automobilů a zboží Toronto-Mělník, a stěhování do ČR a SR za nejvýhodnější ceny.

Doprava 1 automobilu 1780 dolarů

Toronto: Aleš Čejka (905) 821-3403

Montreal: Martin Vilímek (514) 865-4442

Real Estate

Oldřich Čabla

REAL ESTATE
SALES REPRESENTATIVE
KOUPE • PRODEJ • PRONÁJEM •
ODHADY NEMOVITOSTÍ

NEJVÝHODNĚJŠÍ FINANCOVÁNÍ

SOLIDNÍ SERVIS VÁM UŠETŘÍ ČAS

RES.: (416) 252-2113, BUS.: (416) 763-5161

Petr Poláček, FRI, CREA

Associate Broker, Appraiser
Sutton Group
Tower Realty INC.

25 let služby krajanům

KOUPE - PRODEJ

ODHAD NEMOVITOSTÍ

Bus.: (416) 783-5000

Fax: (416) 783-6082

Res.: (416) 733-9442

24.4.1997

Kat podřizl vrahovi hrdlo

Groznyj-Inčtk - V Čečensku byl vykonán první rozsudek smrti vynesený republikovým Nejvyšším soudem podle islámského práva šari - odsouzený byl před objektivu televizních kamer podřiznut. Odsouzenec loni na podzim pod vlivem alkoholu a drog brutálně zavraždil sekerou muže, jeho mladou manželku a jejich šestiletého syna. Čečenský televizní kanál vysílal hrůzné záběry popravy. Vrah byl vyvezen na kamenitý břeh horské říčky, kde mu bylo nožem podřiznuto hrdlo. Tváře vykonavatelů popravy nebyly ukázány. Podle norem soudu řidičů se šariou se mohou katy stát příbuzní a blízcí obětí zločinu.

Tisk kritizuje vztah Vídne k ČSSR

Rakousko - Inčtk - Politika Vídne vůči komunistickému Československu v 70. a 80. letech doznávala značných paradoxů, přičemž lze vysledovat diametrální rozdíl mezi érou kancléře Bruna Kreiského a jeho následovníka Franze Vranitzkého. Napsal to včera rakouský deník Die Presse. „Zatímco Kreisky nenáhl v období vrcholného uvolňování mezi Východem a Západem zahájit v srpnu 1977 politiku otevřených dveří vůči všem českým a slovenským signatářům Charty 77 a nabídl těmto pronásledovaným občanům lidských práv azyl bez ohledu na případné mezinárodněpolitické dopady, jeho nástupce v úřadě Franz Vranitzky praktikoval v roce 1988 politiku přátelství s komunistickými vládci, když ve Vídni velkoryse hostil Vasilu Bifaka a při návštěvě Prahy si na chartisty ani nevzpomněl,“ píše deník.

25.4.1997

Hostovského cena pro Plyšového psa

Praha - Inčtm - Spisovatel Jaroslav Putík (1923) včera za svůj generační román Plyšový pes převzal v Zrcadlo kapli Klementina Cenu Egona Hostovského. O jejím letošním nositeli rozhodla odborná porota v tomto složení: Josef Škvorecký (předseda), Sylvie Richterová, Milan Jungmann, Jan Trefulka a Jiří Peňás. V oceněném prozaickém díle se autor prostřednictvím jakýchsi „hovůrů k sobě“ tří protagonistů zabývá fenoménem stárnutí a filozofií stáří.

Poprvé byla Cena Egona Hostovského udělena v roce 1974; tehdy ji v exilu převzal Jaroslav Vejvoda za knihu Plující andělé, létající ryby. Loni ji za svůj román Avion dostal Jiří Kratochvíl, předloňským laureátem se stal Jáchym Topol za román Sestra. Zároveň s Hostovského cenou byla předána i Cena Premia Bohemica, kterou získal bývalý bulharský kulturní atašé v Praze, básník a překladatel poezie Vrto Rakovski, který přeložil do bulharštiny verše Vladimíra Holana, Jaroslava Seiferta a dalších.

Zemřel J. Drtina-Danes

Florida-Inčtk - Po těžké nemoci zemřel v minulých dnech na Floridě český exilový novinář Jiří Drtina-Danes. Jeden ze zakladatelů deníku Mladá fronta pracoval po druhé světové válce v ČTK a na ministerstvu zahraničních věcí a po únoru 1948 odešel do exilu.

Zástupci židovských obcí odmítli účast na Havlově projevu v Bonnu

Praha - mfdčtk, rep - Na protest proti přístupu české i německé strany k odškodnění lidí postižených holocaustem odmítli včera představitelé Federace židovských obcí připojit se k prezidentu

Václavu Havlovi při jeho cestě do Bonnu. „Ctíme povinnost vyslovit hluboké zklamání obětí holocaustu nad skutečností, jimiž deklarace přehlíží jejich osud,“ uvedla federace ve svém prohlášení, v němž vysvětluje, proč se odmítla zúčastnit Havlova projevu v německém Bundestagu. Ten je završením v lednu podepsané českoněmecké deklarace, stejně jako na příští týden plánovaný projev německého prezidenta Romana Herzoga k českým poslancům a senátorům na Pražském hradě.

26.4.1997

Jan Pavel II. přiletěl uctít Vojtěchův odkaz

Praha mfd/rep - Papež Jan Pavel II. už potřetí za posledních sedm let navštívil české země. Jeho osmačtyřicetihodinový pobyt v Praze a Hradci Králové je sice zaměřen zejména na tisící výročí smrti svatého Vojtěcha, pozorovatelé však také očekávají, že se Svatý otec při svém setkání s premiérem Václavem Klausem promluví zato, aby stát vrátil katolické církvi zbývající majetek.

Na letišti a v centru Prahy vítaly papeže stovky lidí, v porovnání s davy, které ho vítají v jiných zemích, to bylo velmi málo. Papež ví, že obliba katolické církve není v zemi příliš velká. Ve svém český čteném projevu na ruzyňském letišti proto Svatý otec kromě jiného pronesl: „Spoléhám se na to, že duchovní ráz této mé návštěvy naleznou odezvu také mezi ostatními lidmi, kteří se z nejrůznějších důvodů cítí být vzdáleni od všeho náboženského a církevního.“

Z letounu papež opatrně vystoupil v osmnáct hodin. Oděn v bílém kabátě nejprve polbil ošatku se zemí, která symbolizuje českou půdu, a poté se přivítal s prezidentem Václavem Havlem a jeho chotí Dagmar, kardinálem Miloslavem Vlkem, s dalšími církevními hodnostáři, představiteli vlády a parlamentu i diplomaty. S ministrem zahraničí Josefem Zieleniecem dokonce promluvil několik vět v rodné polštině.

Hlava evangeliků tentokrát usedne po boku papeže

Praha - mfdčtk - Nejvyšší evangelický představitel Pavel Smetana, který se před dvěma lety odmítl setkat s papežem, protože nesouhlasil s tehdejší kanonizací kontroverzního kněze Jana Sarkandra, usedne nyní v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha s dalšími nekatolickými duchovními vedle Jana Pavla II.

Mlynáře vyprovodily na dvě stovky lidí

Praha mfd/sh - Přibližně dvě stě lidí zastupujících nejširší spektrum politických názorů, mezi nimiž nechyběla řada známých osobností, se včera přišlo do strašnického krematoria v Praze rozloučit s jedním z předních protagonistů pražského jara 1968 a pozdějším signatářem Charty 77 Zdeňkem Mlynářem.

„Byl to romantik, který si i v politice vždy zachoval nadhled,“ složil ve svém rodném jazyce Mlynářovi hold jeho spolužák a přítel, bývalý prezident Sovětského svazu Michail Gorbačov, jenž jen stěží zadržoval slzy. „Prošel životem se vztyčenou hlavou a raději se v roce 1968 vzdal všech stranických funkcí, než by kolaboval,“ připomněl další Mlynářův přítel, velvyslanec na Slovensku Rudolf Slánský.

Mlynářovi, jenž od konce sedmdesátých let žil v rakouské emigraci a po roce 1989 se stal čestným předsedou Levého bloku, se dále poklonili například Petr Pithart, Pavel Tigrid, Ivan Medek či Jiří Dienstbier. Věvec poslal také prezident Václav Havel. Mlynář zemřel ve Vídni ve věku sedmašedesáti let na rakovinu plic.

gorbačov v rozhovoru s Havlem vzdal hold Pražskému jaru 1968

Praha - mfd/jd, kác - Michail Gorbačov - muž, který v někdejším Sovětském svazu odstartoval perestrojku, a uvolnil tak lavinu, jež nakonec smetla komunistický systém - se včera přiznal, že jej hluboce ovlivnily události Pražského jara v roce 1968. Mnoho lidí v Sovětském svazu podle něj začalo po tehdejších událostech přemýšlet a utvářet si nový názor.

Gorbačov, který přijel na pohřeb svého spolužáka na moskevské právnické fakultě Zdeňka Mlynáře, se včera sešel k téměř třičtvrtěhodinovému soukromému rozhovoru s prezidentem Václavem Havlem. Po jeho skončení prezidentův mluvčí Ladislav Špaček uvedl, že rozhovor se točil především kolem současné situace v Rusku. Zároveň tlumočil Gorbačovova slova o událostech v roce 1968.

Někdejší sovětský prezident podle Špačka dále vyjádřil názor, že v současné době by si méně než deset procent Rusů přálo návrat k minulým poměrům. Dodal, že řada lidí by si ovšem přála těsnější spolupráci či jakousi konfederaci zemí, jež vznikly z bývalého Sovětského svazu.

Gorbačov včera také navštívil parlament, kde se setkal s šéfem sněmovny Milošem Zemanem. Bývalý první a zároveň poslední sovětský prezident zopakoval, že je zásadním odpůrcem rozšiřování Severoatlantické aliance. "Ne proto, že mne rmoutí, že se k NATO připojí Česká republika, Polsko, Maďarsko, a ne proto, že se tak proměň v ohromnou sílu. Rozšíření NATO je špatná myšlenka od samého začátku," prohlásil Gorbačov.

Soud poslal člena StB do vězení za týrání

Brno - mfd/ivana karásková - S užaslymi a nevěřícnými výrazy ve tváři vyslechli včera přítomní političtí vězňové v soudní síni verdikt Městského soudu v Brně, který poslal na pět let do věznice s dozorem bývalého příslušníka StB Jaroslava Daniela. Už ani nedoufali, že pětadesátiletý důchodce, který si jako obávaný vyšetřovatel StB pro své metody při výslechu vysloužil přezdívku Prase, za svoje činy zaplatí.

"Je to precedens, první proces svého druhu, který se podařilo dotáhnout do konce. Za všechny oběti komunistické zvěle jsem nadšen, že se našla žena - soudkyně, která k tomu měla odvahu," prohlásil po vyhlášení rozsudku právní zástupce Federace politických vězňů Jan Pospíšil. "Hlavní je pro nás to, že soud uznal jeho vinu. Nepotřebujeme ho vidět za mřížemi. Stačí, když se lidé dozvědí o tom, co se tenkrát dělo, a budou tím člověkem pohrdat," vyjádřila názory většina jedna z postižených.

Není však zcela jisté, zda pětadesátiletý muž skutečně skončí v cele. Věznice v Ostrově nad Ohří je uzpůsobena pro nemocné a staré vězně, ale je pravděpodobné, že Daniel využije možnosti a požádá o odložení výkonu trestu ze zdravotních důvodů. Vyhovět mu může odvolací soud nebo prezident svou milostí. "Nesetkal jsem se s tím, že by tak starý člověk byl ve vězení," řekl Luděk Kula, ředitel brněnské věznice.

Při soudním jednání musel být neustále přítomný lékař. Daniel sotva chodí a velice špatně slyší. Seděl proto blízko soudce.

Jaroslav Daniel byl odsouzen za to, že v letech 1949 a 1950 jako velitel zatýkácké skupiny StB používal v Brně v Příční ulici při výslechu nezákonné metody. Zadržené například bil přes chodidla i do jiných částí těla a nutil je k vysilujícím cvikům. Přitom dvě z jeho obětí podle znalce utrpěly těžkou újmu na zdraví. Podle znalce z oboru soudního lékařství měly bolesti způsobené při výslechu charakter mučivých útrap.

Jaroslav Daniel naopak všechna obvinění

od počátku popíral. Tvrdil, že zatýkal a vyslýchal lidi vždy na příkaz nadřízeného a nic nezákonného přitom nedělal.

"Mohlo se stát, že sem tam někdo dostal po hubě. Já jsem však měl pouze jeden bibý zvyk drbnout vyslýchanému na čelo, aby mluvil. Byl bych rád, kdyby se mi alespoň trochu věřilo," řekl.

Proces byl od loňského listopadu s napětím sledován politickými vězni, kteří mnohdy s obtížemi skrývali své emoce. Také včera předsedkyně senátu musela žádat veřejnost v zaplněné síni o zachování klidu. Řada svědků totiž strávila mnoho let ve vězení, protože se pod nátlakem doznali k činnostem, které se nedopustili.

Vláda SR výzvou nedistribuuat štvrtú otázku referenda postupovala nezákonne, konštatovala včera ÚKR

BRATISLAVA (SME - bog) - Rozhodnutie slovenskej vlády nedistribuuat hlasovací lístok so štvrtou referendovou otázkou o priamej voľbe prezidenta je v rozpore s platným Právnym poriadkom SR. Uzniesla sa na tom včera na svojom mimoriadnom zasadaní Ústredná komisia pre referendum (ÚKR). Komisiu tvorí 15 členov - 13 zástupcov parlamentných strán, minister vnútra a predseda Štatistického úradu SR (ŠÚ SR). Za včerajšie uznesenie o protiprávnom postupe vlády SR hlasovalo 8 členov ÚKR zastupujúcich opozičné strany, proti bolo 6 členov delegovaných koalíčnými stranami a minister vnútra G. Krajčí, hlasovania sa zdržal predseda ŠÚ SR S. Condík. Referendum so 4 otázkami na 23. a 24. mája vypísal prezident Kováč na základe uznesenia NR SR (iniciovaného koalíciou s tromi otázkami o vstupe SR do NATO) a na základe petície pol milióna občanov (o priamej voľbe prezidenta iniciovanej opozičiou). Vláda SR v utorok prijala uznesenie o podaní podnetu na Ústavný súd SR, pretože sa domnieva, že štvrtou otázkou o priamej voľbe prezidenta by došlo k

zmene ústavy. Zároveň poverila ministra vnútra, aby v referende nedistribuuoval hlasovací lístok so štvrtou otázkou. ÚKR označila uznesenie vlády a jej dôvody, pre ktoré sa ho rozhodla prijať, za "právne irelevantné". Napriek žiadostiam členov ÚKR vláda komisiu neposkytla text svojho uznesenia. Minister Krajčí to odôvodnil tým, že ešte nie je "rozpracované" príslušnými úradníkmi. Text vládneho uznesenia včera tlačový odbor úradu vlády neposkytol ani denníku SME. Väčšina členov ÚKR sa vyslovila za to, že v referende má ministerstvo vnútra distribuovať jeden hlasovací lístok so všetkými štyrmi otázkami - o jeho konkrétnej podobe však komisia rozhodne až v pondelok, kedy majú pracovníci ministerstva vnútra (MV) predložiť ÚKR návrh hlasovacieho lístka. Vláda naznačila, že je za dva hlasovacie lístky - jeden s 3 otázkami o vstupe SR do NATO a druhý s otázkou o priamej voľbe hlavy štátu. Minister Krajčí po rokovaní ÚKR novinárom povedal, že s uznesením ÚKR nesúhlasí a zdôraznil, že MV má "do pondelka čas, aby sme povedali, ako budeme postupovať". Na otázku, či je pre neho záväzne uznesenie vlády nedistribuuat štvrtú otázku referenda, alebo je pre neho záväzne uznesenie ÚKR, Krajčí odpovedal: "Pre mňa sú záväzne predovšetkým uznesenia vlády." Na poznámku, že by tým porušil zákon, pretože vláda nezákonne zasiahla do kompetencií ÚKR, ktorá jediná rozhoduje o podobe hlasovacieho lístka, minister podotkol: "Áno, ale koho je to názor alebo kto to už dokázal?" Zdôraznil, že on si nemyslí, že vláda uznesením porušila zákon - "to je otázka pre právnikov, ktorí to ešte posúdia". Na otázku, či odporúči štátnym zamestnancom, ktorí sú zodpovední za vykonanie referenda, aby sa nadili uznesením vlády alebo uzneseniami ÚKR, Krajčí vyhlásil: "Musia sa rozhodnúť podľa toho, keď to právnici zanalyzujú, či došlo k porušeniu zákona alebo nedošlo. Samozrejme, že pracovníci musia plniť

priazky svojho nadriadeného orgánu, a týmto v tomto prípade je ministerstvo vnútra." Poznámku, že ich tým vystavuje možnosti sňhania za trestný čin marenia prípravy a konania referenda, minister vnútra okomentoval slovami: "Zatiaľ sme ich ešte nevystavili ničomu." Podobne reagoval na poznámku, že sa trestnému sňhaniu vystavuje i on sám: "Vždy hovoríte, že niekto niečo porušuje. Ja tvrdím, že nie." Podľa neho o tom môže rozhodnúť len nezávislý súd.

Prodám zemědělskou farmu

na Severní Moravě u Opavy. Celková výměra farmy je 126 hektarů, z toho šest hektarů zastavěné plochy, čtyři hektary lesa a rybník. Ostatní je zemědělská půda. Součástí farmy je pět rodinných domků, tři svobodárny, kanceláře a vila pro majitele. Ostatní objekty slouží k potřebě zemědělské výroby, chovu koní a dobytka. Značka: „Usedlost.“

711-9

RENOMA

WOODWORKING

Renomovaná Česko-Slovenská
truhlárna nabízí:

Kitchen cabinets & counter tops.
Bathroom furniture. Entertainment units.
Store fixtures & Office furnishings.
Also hardwood floor & ceramic tiles installation.

FREE ESTIMATE

Jiří & George Jančárkovi vás zvou do své dílny

40 Regan Rd, Unit 16-17, Brampton, Ont.
Tel: (905) 840-5415 Fax: (905) 840-2146

Náš cíl: Spokojenost zákazníka

PRAHA

Pronajmu krátkodobě patro rodinného domu
v Praze Na hřebenkách. Informace

Toronto - Dana: (416) 538-7468.
Praha - Iva: 011-422-57-21-11-50
Od 1.3. 97: 011-4202-57-21-11-50

707-016

KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

296 Queen St. W. Toronto, Ont. M5V 2A1
Tel.: (416) 593-0600, Fax: (416) 593-0604

Levné lety do Evropy

Praha-Ostrava-Bratislava-Košice-Vídeň-Budapešť

Výhodná dovolená

Notářské služby

Dana Nohavica.

Toronto

INTERNATIONAL TRAVEL SLOVAKOTOUR

KVĚTEN 1997

Praha

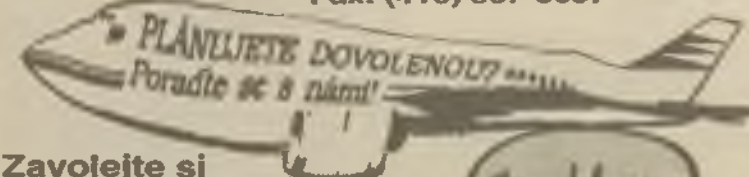
Bratislava

Vídeň

Brno

Košice

644 Queen St. West,
Toronto, Ont. M6J 1E4
Tel.: (416) 504-5657,
(416) 504-9095,
(416) 504-7383
Fax: (416) 867-8657

Zavolejte si
o nejlepší cenu
letenky!

Frankfurt

Travel

NITRA TRAVEL

WORLD WIDE TRAVEL SERVICE
Výhodné zimní letenky
s ČSA

od \$ 579.00

Toronto/Montreal -
Praha/Brno/Ostrava
Bratislava/Košice
Poprad

Zavolejte si
o podrobnosti!

**CESTOVANIE
DO CELÉHO SVETA
504-3800**

Fax: (416) 504-8186

Telex: 05 986 391

662 Queen St. W.,
Toronto, Ont. Canada
M6J 1E5

**BLANKA MARTINČEK
MANAGER**

J. M. Kirschbaum...

Pokračovanie zo str. 1

Každý deň by ich muselo prebehnúť niekoľko. Možno sem by mala smerovať iniciatíva rodumyšľaných farníkov sv. Cyrila a Metoda. Otec Mišovič celebraval omšu za hriešnikov, príliš nešpecifikoval, nikoho nevelebil a to bolo dobre. Na popoludňajšej oslave sa nezúčastnil.

Ja áno.

Hladná Slovačka sa vybrala do kostolnej spoločenskej miestnosti a začala radostne konzumovať typický nedeľný obed. Szegedínsky guláš a knedle. Úhlavne kozmopolitná strava obecnému očividne chutila. Ej veru, bývalú chvíľu, keď alavizmy premôžu a takú cnosť, akou je národná hrdosť.

Zrazu ma oslovili dvaja okravatovaní páni. Nepredstavili sa, tykali mi. Verbálna vybavenosť jedného anonyma, sa napriek cirkevnej pôde, nápadne ponášala na expresívne výrazivo, tak často frekventované vo výčapoch najnižších cenových skupín. Chvilu čosi nesúvislé chrľil, potom odišiel. Aby som nezomrel sprostý, spýtal som sa druhého vlastenca, ako sa volá. Julo Bchul, povedal. Nuž a milý Julo rozšíril môj duševný obzor o niekoľko noviniek, o ktorých som doposiaľ ani nechýroval. Dozvedel som sa, že jeho syn, ktorý je držiteľom čierneho pásu tretieho stupňa a vie lepšie po slovensky ako on, Julo, vlastne dnes dostáva štvrtý stupeň, v bližšie neurčenej mierumilovnej športovej disciplíne, intenzívne koketuje s myšlienkou odtrhnúť Petrovi Breinerovi hlavu, ako zvláštnu prémiiu za to, že špiňa na slovenskú vládu. On, Julo nemá veľa peňazí, túto smutnú skutočnosť zopakoval trikrát, napriek tomu však stavi 500 dolárov, ak mu dokážem, že som neopľul vlasnú mačku. Vymenoval ešte niekoľko závažných zločinov, ktorých som sa dopustil na národnej postati a odišiel.

Zanechal vo mne optimistický pocit neuveriteľnej hrdosti na slovenskú holubičiu povahu. Nakoniec nie som holubica, ale mamónár, začal som starostlivo pátrať v pamäti, kedy som, ako bývalý pľuvací virtuóz, naposledy nejakým utešeným širokospektrálnym pľuvacom, potešil mamičku svoju, holubičku sivú. Máme. Zavolať som jej. Na takú ťažkú otázku dlho nevedela odpovedať, telefónny účet rástol. Konečne si spomenula. Súc ležúť, som jej vyplul výživný sunar do záhrebca. Asi to nebol dobrý ročník. Je to ochotná odprisahať. Nepochybujem o tom, že Julo, ako Slováček, čo si stojí v slove, podľžnosť promptne vyrovná. Napriek tomu, že nemá peniaze. (ležíť=dojča, kojeneček)

Takto veselo som trávil čas a čakal na Kanadským Slovákom avizovaný kultúrny

program a slávnostný prejav J. M. Kirschbauma. Kanadský Slováček ako zvyčajne preháňal. Slábené folklórne súbory sa nekonali a kultúra sa obmedzila na údernú báseň Gorazda Zvonického, Tisov hrob. S lyrikou nemala praveľa spoločného. Ba ani s poéziou.

Vzápätí ktorými z predstaviteľov 7. zboru Kanadskej Slovenskej Ligy, ktorý celú udalosť organizoval, zvestoval približne stovke prítomných radostnú zprávu, akí sme všetci šťastní, že jeden z posledných žijúcich účastníkov slávneho obdobia slovenských dejín Jozef M. Kirschbaum zavítal medzi nás a povie nám ako to všetko vlastne bolo.

Prenezasvätených: J. M. Kirschbaum-právnik, veliteľ Akademických Hlinkových gard potom Hlavný tajomník Hlinkovej Slovenskej ľudovej Strany a osobný tajomník Ferdinanda Durčanského ministra zahraničia a vnútra Slovenskej republiky, neskôr pracovník slovenskej ambasády vo Vatikáne a až do konca vojny chargé d'affaires slovenského vyslanectva vo švajčiarskom Berne. Československým súdom odsúdený na 20 rokov za vojnové iniciatívy. Posledných, čias 48 rokov skvelá kariéra v Kanade. Dobré vyzerať, utáraný osemdesiatnik so slušnou archaickou slovenčinou. Nuž a tento čudesný vierozvestca sa uvolil predstaviť šťastným, vďačným rodákom svoju interpretáciu pravdy o účinkovaní Jozefa Tisu na čele prvej Slovenskej republiky. Podľa J. M. Kirschbauma prezident Tiso a pôvodná vládna garnitúra, vrátane jeho samého sa usilovali o špecifický model národného socializmu, podstatne odlišný od nemeckého, založený na odkaze Ludovíta Štúra. Až ďalšia vďaka slovenských politikov, ktorí prevzali dôležité posty na priamy nátlak Berlína, môže za všetky nepravosti, ktoré sa napáchali. Jozef Tiso za to nemohol, napriek tomu, že vytrval na čele štátu, s ktorého politikou bytostne

nesúhlasil až do úplného zániku tohoto prazvláštného štátneho útvaru. Keď Berlin oklamal slovenskú vládu a židovskí spoluobčania, namiesto na nové pôsobisko s vlastnou samosprávou, násilne odchádzali na smrť, dr. Tiso udelil 35 000 výnimiek. J. M. Kirschbaum úmyselne skromne zamlčal niekoľko podstatných historických faktov: Slovenských Židov sa nikto nepýtal, či chcú začať nový, šťastný život niekde inde, hoci aj s vlastnou samosprávou. Dr. Tiso, na rozdiel od dánskeho kráľa, ktorý verejne nosil žltú Dávidovu hviezdu, keď sa začali diať príkoria jeho židovským spoluobčanom, neprotestoval proti tomu, aby vláda pozabavila Židov slovenského občianstva, zaplatila Nemecku 500 ríšskych mariek za hlavu a nedostojným spôsobom vyviezla týchto ľudí na smrť. Slovenské protizidovské zákony boli podstatne prísnejšie ako nemecké. Niekoľko listov pápežského nuncia, ktorými pápež nabádal kňaza Tisu, aby si občas spomenul na svoje kresťanské poslanie. Nehovoril o príslušníkoch nemeckých SS komand, ktorých prezident Tiso honoroval za vraždy slovenských občanov v rámci genocídy Slovenského Národného Povstania.

Priveľa vecí dr. Kirschbaum vynechal. A krajanovia tleskali ako na pretekoch. Moje nekozmpolitno-národnársko-bryndzové raňajky začali robiť galibu. Musel som odísť. Potlesk znel ešte veľmi dlho.

Na záver vari len toľko, že usedavý nárek udatných rodolubov sarožliehan nad nesprávnym hrobom. Čo takto zarumážgať si nad vlastnou malosťou a úbohoscťou, nad obeťami žalosťného slovenského exkurzu do zvráteného sveta fašistických kráľov. Jednoducho sa pozrieť do zrkadla.

Bola to taká zvláštna nedeľa. Grncá.

Ivan Znášik

Nalezli jsme v E-mail Čítaj, uvidíš.

Pán Brezina

Nechce sa mi komentovať k Vaším novinám. Ale som sa konečne rozhodol napísať svoj názor. Nevieť prečo stále beriete informácie zo SME. Noviny sú plné klamstva. Novinári zo SME vyhlasujú, že môžu písať čo chcú, že je sloboda tlače. Aj klamstvá. To však odporuje ich článkom o potlačaní slobody tlače v SR. Spravte si svoj názor. Ak ho ovšem máte. Možno že sa kiným novinám nedostanete, lebo žijete ďaleko od civilizácie. Pri pohľade na Váš obličaj je to každému jasné. Poslal by som Vám nožnice cez Internet ak by to bolo možné. Ďalej sa musím smiať Vaším článkom o úspechoch českého národného hospodárstva. Ako sa chváľte vývozom českých áut alebo ponožiek na americký trh. Povieť Vám že denne sa vyvezie tovar všetkého druhu z Vietnamu, Korei, Taiwanu, za miliardy a nikto o tom nepíše vo svojich novinách. Z toho vidno akí ste Vy Česi čítate chudáci. Čo by ste povedali keby som oznámil kanadskej vláde ako českí emigranti okrádajú government? Už vidím ten článok: českí emigranti okrádajú welfare s pozhnaním českého premiéra alebo špinavé peniaze neexistujú. Na vysvetlenie: Plno českých emigrantov užíva welfare a žijú v Čechách a podnikajú. (Podľa českého

hesla: Nedělat, Vydělat). Ušetřilo by sa hodne peňazí, tisíce kanadskej vlády. Čo si písal o slovenskom zlate, čo Mečiar hovorí, je pravda. Ľudia pamätajú keď sa na Slovensku zbieralo zlato na Alberg v Tatrách. Keď došli Rusi, zlato zmizlo do Prahy a postavilo sa metro zato. Toho blbca čo ste reklamovali v minulom čísle na titulnej stránke P. Breinera poznám cez Internet. Má to vylízané a klame, vykrúca sa, až je z neho závit. Trepe blbosti, ani klamať poriadne nevie. Tak som ho prekukol, CHUDÁČIKA. Ak ho poznáte osobne, poďte ho odo mňa.

Pavol Smolinský - <pavolsmi@aracnet.net>

Pán Smolinský, odpovedám ja, pretože poniektoré závažné prehršky, ktoré ste vo svojom láskavom príspevku spomenuli, mám na svedomí ja. Vaša argumentácia je taká presvedčivá, vecná, pravopisná a štylistická chyby vo Vašom obsiahlom, nepochybne veľmi dobre myslenom liste, také zanedbateľné, že to až vyraža dych. Ako skromne spomíname v úvode svojej sofistikovanej eseje, dlho ste museli bojovať s vradenou ostýchavosťou, kým ste sa rozhodli vniesť trošku osviežujúceho svetla do tmy, v ktorej beznádejne žijeme. Srdečná vďaka. Chceli by sme Vás však bezočivo poprosiť: Odhódte falšnú skromnosť a pokiaľ Vám to Vaša vyťaženosť a zaneprázdnenosť dovoľí, píšete častejšie, rovnako múdro nekomromisne a rozhradené. V temnotách, v ktorých žijeme, uvítame akýkoľvek záblesk svetla poznania, ktoré by nás neomylnne viedlo k našej kráľovne, k pravde.

S úctou Váš Ivan Znášik

Landmark Travel Inc.

Letenky s ČSA, KLM, Alitalia
Nejlepší možné služby - Lístky doručíme zdarma

Nabízíme letenky od:

Bělehrad - 819	Stockholm - 725	Nice - 725
Kijev - 960	Amsterdam - 589	Hamburk - 645
Riga - 975	Oslo - 725	Düsseldorf - 645
Praha - 710	Košice - 775	Viedeň - 640
Brno - 775	Budapešť - 775	Madrid - 714
Ostrava - 775	Záhřeb - 875	Atény - 975
Bratislava - 775	Frankfurt - 645	Rím - 665
Bukurešť - 819	Berlín - 645	Barcelona - 714
	Lyon - 725	Milán - 665

714 Yonge Street, Suite 205, Toronto, Ont, M4Y 2R5

Tel.: (416) 962-6110 Fax: (416) 962-5910

Way to Travel

Nabízíme levné přímé lety z Toronta do Prahy
s ČSA DO ČECH I NA SLOVENSKO

Možnost telefonického zakoupení letenky.

Letenku dodáme až na místo.

Soukromé ubytování v Praze i Bratislavě

Notářská osvědčení * pozvání * pojištění

65 The East Mall, Suite 100 C,
Etobicoke, Ont. M8Z 3W3

Tel.: 259-1244, Fax: 259-9602

Restaurace U Zaoralů

Na prodej za 90 000 dolarů

Z důvodu odchodu majitele do důchodu a převzetí restitucí dvou domů v ČR, je na prodej krajanská restaurace v North Vancouveru, B.C., která je v provozu již 19 let. Restaurace má obrát 150 000 dolarů, průměrný zisk je asi 50%. Restaurace je vhodná pro dvojici kuchař-čistič. Kapacita je 85 míst, zařízení kuchyně, včetně mrazáku, velký bar, menší tanecni parket. Uplná licence. Parkování pro 20 aut. Registr. lease 5+5, nájem \$1725 měsíčně. KVALIFIKACE je podmínkou nájemní smlouvy.

Tel./fax: (604) 421-6143 24 hodin.

Osobní kontakt do 11 hodin.

Tel.: (604) 988-1331.

Osobní kontakt od 15 hodin.

Slovo má Josef Čermák Churchill

15. pokračování

Skoro stejně silně jako svoji ženu miloval britské impérium, o jehož osudové roli byl přesvědčen a pro které dělal všechno, aby je udržel. Postoj, pro který měl malé pochopení na příklad Roosevelt (Churchill na druhé straně kritizoval Rooseveltovy ústupky Stalinovi i to, co považoval za jeho levicové tendence a později i to, že Spojené státy dlouho Velké Británii nesdělili tajemství vodíkové bomby.) Měl sympatie k malým národům - jak dokázal v době Mnichova, na jaře 1945 a znovu po únoru 1948 („V Evropě nebude trvalý mír dokud asiatský imperialismus a komunistická knuta pohlavně nad celou střední a východní Evropou“) vůči Československu, i ve svém postoji k židovské otázce: „Jsem samozřejmě sionista... Myslím, že je skvělé, že tato nepatrná kolonie by se měla stát útočištěm pro své krajany ze všech zemí, v kterých byli tak krutě pronásledováni a aby se současně přetvořili v neefektivnější bojovou sílu ve své oblasti.“

Churchill neviděl život pouze z perspektivy okamžiku. V r. 1925 napsal své ženě po smrti její matky: „Starý a ochabující život, který odplouvá s odlivem, když vypršel předurčený počet let a většina radostí vyhasla, není důvodem k lítosti. Je to pouze součást nesmírné tragédie naší existence na této zemi, proti které naděje a víra rebelují.“ V r. 1938 (bylo mu 64 let) napsal: „Život smrtelníků je krátký a konec univerzální... Je pošetilé plýtvat časem na závěrečnou část lidského života. Vznešené duše se ochotně poddávají povolna padajícím stínům, které je nesou buď k lepšímu světu nebo do zapomnutí.“

Závěr věty naznačuje Churchillův při nejmenším nedogmatický přístup k náboženství. Používal ve svých projevech slovo „Bůh“, ale to mohla být prostě poplatnost roli náboženství v britské politické struktuře nebo zaklínadlo, odhánějící úzkost života, kterou cítí každý z nás. Jednou řekl, že vesmír kolem nás je příliš obrovitý na to, abychom mohli pochopit jeho smysl. Měl pochybnosti o pravděpodobnosti posmrtného života. Dal se slyšet, že je připraven na setkání se svým stvořitelem, ale že si není jistý, zda jeho stvořitel je připraven setkat se s ním. Ale tentýž Churchill na cestě do parlamentu nejdříve vstoupil do Westminster Abbey, zastavil se v blízkosti hrobu Neznámého vojína a pomodlil se (nebo jen sklonil hlavu před majestátem smrti?).

Tento potomek slavného rodu, který se rozhodně necítil druhořadým ve společnosti králů, se dovedl podivuhodně ztotožnit s tak zvanými obyčejnými lidmi. Ke konci druhé světové války navštívil zraněné vojáky v nemocnici v Roehamptonu. Zastavil se u vojáka, kterému zkoušeli umělou nohu. Churchill poznamenal, že s tou umělou nohou voják bude schopen chodit bez vnější podpory. Voják odpověděl: „Ano, ale chtěl bych o něco požádat. Moc rád bych měl tu vaši starou hůl.“ Churchill chvíli neodpovídal, pak se podíval na svou hůl a řekl: „Zde je mé srdce, má ruka a má hůl. O ten kus dřeva se teď budete muset dobře starat. Byl se mnou po celém světě.“

Bylo proneseno a napsáno mnoho velkých, oslavných slov o Churchillově životě a díle. Patří mezi ně záznam v deníku generála Brookeho z 27. května 1941: „Je to naprosto nejnádhernější člověk, s jakým jsem se kdy setkal... Vědomí, že občas se na světě objeví takoví lidé, kteří hlavou i rameny převyšují všechny ostatní, je pro mne zdrojem nikdy nekončícího zájmu.“ Patří mezi ně i dopis, který svému otci napsal v srpnu 1955 syn Randolph, krátce poté, co Churchill dokončil druhé a poslední období v úřadě ministerského předsedy, v době, kdy na něho zvláště zle doráželi jeho černí psi zoufalství: „Moc neodvratně pomíjí a odumírá. Sláva, které je dosaženo spravedlivým použitím moci a to je výsledkem talentu, tvrdé dřiny, statečnosti a oběti - jediná přežívá. Tvoje sláva je navždy vyryta na nezměnitelném podstavci Tvých činů, a nikdy nemůže být zničena nebo zbavena lesku. Bude předávána ze století na století.“

Randolphův dopis by nebyl špatný epitaf. Ale když dumám o velkých činech jeho otce (a byly to činy z lidské perspektivy nepochybně veliké), přemýšlím, kterou epizodu z toho pozoruhodného života bych si chtěl uložit v paměti, kdybych směl volit jednu jedinou. A myslím, že by to byla ona příhoda v roehamptonské nemocnici ke konci druhé světové války, kdy Churchill zraněnému vojáku dal „své srdce, svou ruku a svou hůl.“

Prameny

„An Encyclopedia of World History“ - Houghton Mifflin Company
 „The Oxford Dictionary of Quotations“ - Oxford University Press
 Winston S. Churchill „The World Crisis“ - Charles Scribner's Sons
 „The Second World War“ - Houghton Mifflin Company
 „The Island Race“ - Cassell & Company
 Violet Bonham Carter „Winston Churchill as I knew him“ - Eyre & Spottiswoode and Collins
 Martin Gilbert: „Never Despair“ Stoddart Publ. Ltd.
 Richard Hough: „Winston & Clementine“ (The triumphs and tragedies of the Churchills) - Bantam Books
 William Manchester: „The Last Lion“ - Del Publishing
 John Pearson: „The Private Lives of Winston Churchill“ - Penguin Group
 Norman Rose: „Churchill An Unruly Life“ Simon & Schuster Ltd.
 Robert Lewis Taylor: „Winston Churchill“ - Doubleday & Company
Toto je závěrečná část, která patřila do seriálu o čtyřech velkých Angličanech.

Tak si přečte ještě zahraju v Cimrmanově divadle

Už jsem opravdu nedoufal, že ještě někdy budu pozván, abych „ozdobil“ scénu Nového divadla. Však to také nebylo laciné: chcete-li se blýsknout třeba i v menší roli, počítejte s tím, že pod pět tisíc amerických dolarů nemáte vůbec šanci. A když ve hře vystoupí jedna z pražských hvězd, přijde to na dvojnásobek. Ale co by člověk neudělal pro slávu.

Tak si tedy zahraju a to ve hře, kterou napsali Cimrman, Smoljak a Svěrák, tedy lidé opravdu slavní. I ti, kteří v Kanadě žijí tak dlouho, že o Cimrmanovi neví skoro nic, vědí, že Zdeněk Svěrák napsal scénář pro *Kolju* (a taky si v něm zahrál hlavní roli). A v torontské verzi *Záskoku* vystoupí jako host Ladislav Smoljak. Jinými slovy skoro neskutečná příležitost.

Skoro stejně neskutečná jako Cimrman sám. Dlouho mi vrtalo v hlavě, kdo to ten Cimrman je. Až mi režisér (Pavel Král) dal nahlédnout do studie Přemysla Růta, Cimrman, Smoljak, Svěrák. A tam jsem na otázku „Kdo je Jára Cimrman?“ našel tuto odpověď: „Nikdo. Fikce. Smyšlená postava. Dnes, po pětadvaceti letech osvětové práce Mistrových objevitelů, ví každé malé dítě, že Jára Cimrman nikdy neexistoval... Nejčastěji bývá představován jako provinční velikán, který s patřičným zpožděním převzal národovědecká i umělecká klíše a slepil z nich tendenční dílka, jako je například opera *Uspěch českého inženýra v Indii*, opereta *Hospoda na mýtině* či dejme tomu *Dobytí severního pólu Čechem Karlem Němcem*.“ Ve hře *Záskok* je neexistující Cimrman principálem kočovné herecké společnosti *Lipany*, která putuje od štace k štaci, aby venkovskému obyvatelstvu poskytovala zábavu a poučení. Cimrman prostě je univerzální genius... skoro jako Stalin. Pravděpodobně jeden důvod, proč přišel na svět (ten literární) byla potřeba, aby si ze sovětské propagandy podle níž Sověti všechno objevili a skoro všechno vytvořili, někdo utahoval. A to se autorům podařilo. Ale, jak uvidíte v *Záskoku*, tím činnost Járy Cimrmána zdaleka nekončí.

Letní letový řád 1997

Od 10. dubna do 7. června
odlety ve čtvrtek a sobotu

Toronto - Montreal - Praha
1855 - 2015 / 2105 - 1035+1

Praha - Montreal - Toronto
1300 - 1520 / 1610 - 1735

OD 10. ČERVNA DO 23. ŘÍJNA
★ 3 LETY TÝDNĚ ★

odlety v úterý a čtvrtek

Toronto - Montreal - Praha
1855 - 2015 / 2105 - 1035+1

Praha - Montreal - Toronto
1300 - 1520 / 1610 - 1735

★ PŘÍMÝ LET ★

odlety každou sobotu

Toronto - Praha / Praha - Toronto
1855 - 0905+1 1435 - 1735

Spojte se se svou cestovní kanceláří nebo
zavolejte přímo České Aerolinie.

Toronto: (416) 363-3174 Montreal: (514) 844-4200

CSA **CZECH
AIRLINES**

Pouze České Aerolinie létají přímo do Prahy.

Kdo je kdo v hokejovém českém týmu

BRANKÁŘI

ROMAN ČECHMÁNEK (26 let, v sezoně hrál za Vsetín, měří 190 centimetrů, váží 85 kilogramů): postrach domácích střelců. Je otázkou, zda získá stejný respekt i na mezinárodní úrovni.

MILAN HNILICKA (23, Kladno, 185/83): cilevdomý gólmán, pořád má vrchol na dohled, ale ani v zámoří, ani v reprezentaci se na něj nedostal.

MARTIN PRUSEK (21, Vítkovice, 182/80): krajně pracovitý skromný sportovec. Velký talent a objev sezony, ale dokonale ještě není.

OBRÁNCI

LADISLAV BENÝŠEK (22, Sparta, 187/84): není to Paul Coffey. Jeho práce je vzadu, před gólmánem.

FRANTIŠEK KABERLE (23, MoDo, 185/85): dovede založit útok, umí hrát s pukem, spíše technicky založený.

VLASTIMIL KROUPA (21, San Jose, 189/86): "litvinovský produkt", tedy útočný typ obránce. Urostlý, tvrdý, ale možná až příliš hodný.

LIBOR PROCHÁZKA (22, Kladno, 185/87): pod dresem ukrývá možná největší objem svalů v extralize. Na ledě se jindy mírumilovný občan mění v nelostného bijce.

JIŘÍ SLÉGR (25, SÚder, alje, 186/93): kdyby skončil s hokejem, mohl by se rovnou žít kultistikou. Ofenzivní hráč, už nikdo mu neodpáře poznámku trenéra Sathera z Edmontonu, že obrannou třetinu musí občas hledat s kompasem.

JIŘÍ VEBER (28, Vsetín, 185/90): tvrdý jako skála, typický kladenský odchovanec.

JIŘÍ VYKOUKAL (26, Sparta, 182/83): reprezentační stálice. Dřívější rány od modré nahradil přihrávkami.

ÚTOČNÍCI

JIŘÍ DOPITA (28, Vsetín, 192/94): vůdce od přírody. Neohrožený, málokdy si na něj dovolí vynukovat. Na ledě "advokát" slabších spoluhráčů. Je u něj okrást ho o puk.

ONDŘEJ KRATĚNA (19, Vsetín, 178/78): malý, ale mrštný a drzý. Velký kandidát na titul "Zlaté ruce extraligy".

ROBERT LANG (26, Sparta, 188/86): hokejový šlechtic. Tvůrce hry, osobnost. Jeho projev symbolizuje vzrůstající hlava.

DAVID MORAVEC (23, Vítkovice, 183/80): "hokejové dí tě" trenéra Vůjtky z Vítkovic.

Agresivní a tvrdý s výtečnou střelou zápěstím. PAVEL PATERA (25, AIK Stockholm, 187/80): Antonín Panenka na bruslích. Ve Švédsku zdokonalil pohyb, stává se z něho světová třída. MARTIN PROCHÁZKA (25, AIK Stockholm, 182/77): jednou provždy střelec zlatého gólu z Vídně. Rychlost a výtečné bruslení mu pomohly i při zahraničním angažmá.

ROBERT REICHEL (25, NY Islanders, 178/85): slouží mu ke cti, že navzdory všem problémům v NHL přijel reprezentovat. Uznávaná autorita. ROMAN ŠIMÍČEK (25, Vítkovice, 186/82): mohutný tahoun. Ale nejen to, umí divy i s hokejkou.

VIKTOR UJČÍK (24, Slavia, 183/82): rychlík se špičkovou střelou zápěstím. Dobrosrdečný vítěpálek.

ROSTISLAV VLACH (34, Vsetín, 185/85): zručný rutinér, který by mohl hrát hokej i poslepu.

VLADIMÍR VÚJTEK (24, Pon, 184/84): je zřejmě na vrcholu kariéry, hvězda finské ligy. Na dálku vyzkoušel do Edmontonu, že se zmýlili, když ho nechali odejít. DAVID VÝBORNÝ (22, Sparta, 179/78): ideální pro evropský hokej subtilní postava, zato tvořivý a hbitý. Má rychlé ruce.

RICHARD ZEMLIČKA (33, Sparta, 186/87): stále výtečný bruslař, s věkem se rapidně zlepšil v koncovce.

Nominácia Slovenska

Brankári:

Jaromír Dragan (HC Košice) 14. 9. 1963 - 50 E. Hartmann (HK Sp. N. Ves) 5. 6. 1965 - 41 Pavol Rybár (HK Skalica) 12. 10. 1971 - 2

Obrancovia:

Lubomír Višňovský (Slovan) 11. 8. 1976 - 24 Daniel Babka (Martimex Martin) 30. 3. 1972 - 6

Ľ. Sekeráš (TZŠ Trinec) 18. 11. 1968 - 85 Stanislav Medřík (HC Zlín) 4. 4. 1966 - 82

Vladimír Vlk (Dukla Trenčín) 23. 4. 1968 - 4 Ivan Droppa (Greensboro, AHL) 1. 2. 1972 - 11

Jerguš Bača (HC Košice) 4. 1. 1965 - 35 Robert Pukalovič (Trenčín) 28. 10. 1960 - 1

Útočníci:

Lubomír Kolník (Slovan) 23. 1. 1968 - 72 Jozef Stúmpel (Boston) 20. 6. 1962 - 16

Zdeno Cíger (Slovan) 19. 10. 1969 - 51 Marian Hossa (Dukla Trenčín) 12. 1. 1979 - 2

Jozef Daňo (TZŠ Trinec) 28. 12. 1968 - 82 Roman Krtšák (TZŠ Trinec) 11. 6. 1970 - 44

Ján Pardavý (Dukla Trenčín) 8. 9. 1971 - 11

61. Mistrovství světa ve Finsku

Od našeho akreditovaného zpravodaje Karla Dráždanského

Když na počátku 12. minuty druhé třetiny zahajovacího utkání MS ČR-Německo získal soupeř zásluhou M. Lüdemanna vedení 1:0, nebylo nám tady na stadionu Hartwall Arény příliš do smíchu, až do této chvíle hrál český tým bezdůrazně, přímo bezzubý hokej, o nějaké kloudné kombinaci nemohlo být řeči. Navíc naši hokejisté jakoby měli z hráčů soupeře strach. Hráli tři přesilovky, při kterých mohli Němci dokonce jednou skórovat a tak se nebylo ani čemu divit, když nastupovali do závěrečné třetiny s tímto výsledkem. Teprve nyní si snad uvědomili, co by znamenala prohra. Najednou zrychlili a zpřesnili hru, lépe kombinovali a výsledkem jejich náhlé převahy byla ve 46. minutě vyrovnávací branka na 1:1, jejímž autorem byl z přihrávky Vůjtky Martin Procházka. S remízou se však Hlinkovi a Lenerovi svěřenci pochopitelně nespokojili. I nadále útočili a necelé čtyři minuty před koncem vstřelil Roman Šimáček (znovu po přihrávce Vůjtky) vítězný gól. Zvítězili jsme tedy 2:1, ale velká sláva to nebyla.

Asistent trenéra Slavomír Lener sice na tiskové konferenci prohlásil, že i za stavu 0:1 byl na české střídačce klid, neboť celé mužstvo si bylo vědomo, že znovu (stejně jako už v obou přípravných zápasech s Němci) zvratí utkání, ale já jsem neměl stejný názor. Vždyť po vedoucí brance Němců, ve zbývajících osmi minutách prostřední třetiny, hráli Češi nervózně, dopouštěli se přímo školáckých chyb a jen nepřesností Němců ve střelbě zabránila tomu nejhoršímu. Německé mužstvo to je i tentokrát na MS cizinecká legie, jejíž hokejisté hrají někdy až zákeřně, což rozhodčí mnohdy tolerují. Tentokrát je těch „Němců“ v Helsinkách devět. Jsou to čtyři hráči českého původu: Jan Benda (hráč Sparty Praha), Martin Reichel, P. Draissail a D. Kunc - dva rodilí Kanadáné Bergen a MacKay, dva Rusové A. Šenikov a L. Štefan a Jihoafričan Olaf Kolzig.

Věčná hra Švédů

O necelé čtyři hodiny později potvrdili zde v Helsinkách roční jednoho z uchazečů o zlatou medaili Finové, nejen proto, že zvítězili nad průměrnými Francouzi 6:1, ale hlavně předvedenou ukázkovou hrou, plnou vtipu a nápadů. Byli rychlí, kombinačně skvělí a i jejich pohotovost střelba se musela vyprodanému hledišti líbit.

V Turku podle očekávání

Kanadáné zdolali v procházkovém tempu Nory 7:0, když tento stav byl už ve 34. minutě utkání (v brance Norska byl gólmán Sparty Robert Norman Schistad). Italové s novým kapitánem Martinem Paulům prohráli se Švédy po velké bitvě 3:5.

Druhý den šampionátu.

Ruští hokejisté na pokraji prohry se Slováci

Slovenský tým remizoval s favorizovaným mužstvem Ruska 2:2 (0:1, 2:0, 0:1), přesto nový trenér Jozef Golonka se ztrátou bodu spokojen nebyl. Na tiskové konferenci řekl: „Nemohu být spokojen neboť až do 52. minuty jsme vedli. Bohužel při oslabení nám Skopincev dal vyrovnávací gól. Škoda.“ Slováci, kteří byli soupeři rovnocenným soupeřem, měli smůlu, když už po 16 vteřinách prohrávali s Rusy 0:1, pak se však vypnuli k velkému výkonu a to jak po stránce hokejového výkonu, tak i nesmírnou bojovností. Jejich branky vstřelili Josef Daňo a Zdeno Cíger.

Nečekané vítězství nad Finy

V zemi „tisíce jezer“ zavládl v neděli 27. dubna ve večerních hodinách nesmírný smutek. Vysoce favorizované finské mužstvo prohrálo jedno z klíčových utkání MS s ČR 1:2 a ztratilo tak zřejmě dva důležité body v pozdějších bojích

Branislav Jánoš (Dukla Trenčín) 8. 1. 1971 - 77 Rostislav Plavucha (Petra Vsetín) 16. 10. 1964 - 2 Vlastimil Slavienka (HC Košice) 6. 11. 1968 - 79 Peter Pucher (HC Košice) 12. 8. 1974 - 10 Jiří Bíček (HC Košice) 3. 12. 1978 - 7 Trenéři: Jozef Golonka (6. 1. 1938), Vincent Lukáč (14. 2. 1954), Dušan ZŠiška (21. 5. 1949). Vedúci výpravy: Dušan Pašek (7. 9. 1960)

ve finálové skupině. Před vyprodaným hledištěm se rozpoutala od první minuty utkání velká bitva o každý metr kluziště, která byla i hokejově na výši a musela uspokojit i toho nejnáročnějšího hokejového fanouška. Finové se sice v 9. minutě úvodní třetiny ujali Nieminem vedení, branka však Čechy vyburcovala k velkému výkonu, jaký se od nich nečekal. Rychlou a dravou hrou nejenže na závěr prvních dvaceti minut Martin Procházka vyrovnal, ale k naší velké radosti týž hráč ve 42. minutě dal druhou a jak se později ukázalo i vítěznou branku. Dopomohl mu k ní finský brankář Ari Sulander, který si vyjel z branky a nestačil se do své svatyně vrátit. Martin Procházka puk dojel a usměnil ho do prázdné branky. V hledišti bylo najednou ticho, jak v márnici. Hráči mužstva Suomi se sice všemožně snažili o vyrovnání, ale neuspěli. 77 vteřin před koncem zápasu odvolali brankáře a hráli v šesti, ale obranný val našich nezdovali. A když se pak hrála česká hymna, diváci si zachovali džentlmenství a stáli v pozoru a pak mnozí i našim hokejistům zatleskali.

Na tiskové konferenci, kterou tentokrát přenášela i finská televize se oba trenéři, finský C. Lindström a náš Slavomír Lener, shodli v názoru, že to byl velký zápas dvou skvělých týmů, vlastně možná jakési finále, a na české straně bylo tentokrát větší štěstí. Stojí jistě za zmínku, že české mužstvo hrálo skvěle i v oslabení a nedopadlo finskému soupeři dostat se do vážnější šance.

V Turku prohráli Kanadáné se Švédskem vysoko 2:7 a Američané zvítězili nad nováčkem A skupiny mistrovství světa Lotyšskem 5:4, když ještě v 53. minutě byl stav 4:4.

Nejspřavedlivější herní systém šampionátu

V dosavadní šedesátileté historii vrcholných světových podniků Mezinárodní hokejová federace IIHF měnila mnohokrát hrací modul šampionátu. Zdá se však, že ten, jakým se hraje nyní ve Finsku, je ten nejlepší. Vždyť v systému play-off, kterým se hrálo před rokem ve Vídni, skončilo mužstvo jediným nevydařeným zápasem a bylo vyřazeno z boje o titul mistra světa. V Helsinkách i v Turku startuje i nadále 12 týmů, které jsou rozděleny do dvou skupin po šesti mužstvech. První tři z každé skupiny postupují do finále, při čemž se odehrané zápasy započítávají. První dva týmy z finálové skupiny pak budou hrát o titul mistra světa na dvě vítězná utkání, zatímco třetí a čtvrté mužstvo bude hrát o bronzové medaile. Hokejoví experti jsou přesvědčeni, že v Helsinkách bude stát na nejvyšším stupínku vítězů skutečně to nejlepší mužstvo.

Obhájci světového primátu až pátí?

Sázkové kanceláře nedávají českým hokejistům příliš velké šance. Téměř všude jsou favority Finové, kteří byli už čtyřikrát pořadateli šampionátu, ale ani jednou neuspěli. Na začátku MS byl na ně kurs 3,2:1, Švédové 4,5:1, Kanadáné 5:1, Rusové 6:1 a Češi 6,5:1.

Hraje se v nejlepší hale Evropy

Co mne po sobotním přiletu z Prahy do Helsinek úplně fascinovalo, bylo dějiště bojů světového mistrovství - Hartwall Arena, která je bezpochyby největší a nejmodernější v Evropě. Přepych zde sálá na každém rohu. Stála však také pakatel 300 milionů finských marek, což je asi 90 milionů kanadských dolarů. Tato překrásná hala je čtyřposchodová, má kromě 79 luxusních loží a několika speciálních restaurací i tři další restaurace pro 250 osob s výhledem na kluziště. Do hlediště se vejde 13600 platících diváků. Byla postavena v rekordním čase za 13 měsíců. Sidou vybudovat tento skvost architektury přišel Fin Hjallis Harkimo, který je známý tím, že na jachtě obeplul zeměkouli. V Areně se mají konat nejen sportovní podniky (např. v roce 1999 tu bude MS v krasobruslení), ale budou se zde konat i velké koncerty a například na podzim zde bude vystupovat J. Pavarotti.

Fotbal

O postup do čtvrtfinále ČMFS

17.4.: Plzeň-Liberec 2:0, Brno-Zlín 2:2 (na penalty 5:6), Bohdaneč-Sparta 1:3, Dmovice-Ostrava 0:1, Děčín-Slavia 0:5.

Česká liga

24. kolo (20.4.): Sparta-Opava 5:1, Plzeň-Ostrava 0:0, Brno-Jablonec 3:0, Liberec-Hradec Kr. 4:1, Karviná-Zlín 0:1, Dmovice-Slavia 1:4, Olomouc-Bohemians 0:0, Teplice-České 0:0.

Dohrávka 22. kola (24.4.) Liberec-Slavia 2:3 25. kolo (27.4.): Ostrava-Bohemians 1:1, Zlín-Sparta 0:1, Opava-Liberec 2:0, Teplice-Olomouc 0:0, Budějovice-Karviná 2:0, Hradec-Brno 0:0, Jablonec-Dmovice 1:1, Slavia-Plzeň 2:1.

Tabulka

1. Sparta	25	15	7	3	49:17	52
2. Slavia	25	14	7	4	50:22	49
3. Liberec	24	12	6	6	31:25	42
4. Jablonec	24	12	5	7	32:25	41
5. Budějovice	25	10	10	5	34:27	40
6. Brno	25	10	9	6	32:31	39
7. Olomouc	25	9	9	7	29:23	36
8. Dmovice	25	10	6	9	46:39	36
9. Opava	25	8	10	7	27:27	34
10. Ostrava	25	7	12	6	31:29	33
11. Teplice	25	6	9	10	30:31	27
12. Plzeň	25	5	10	10	23:33	25
13. Zlín	25	5	8	12	14:27	23
14. Hradec Kr.	25	3	11	11	16:33	20
15. Bohemians	25	4	6	15	21:43	18
16. Karviná	23	4	5	16	17:41	17

Slovenská liga

23. kolo: Trnava-Petržalka 5:2, FC Košice-B. Bystrica 3:1, Slovan-Prešov 2:1, Dubnica-Inter 1:0, Bardejov-Nitra 3:0, D. Streda-Prievidza 1:1, R. Sobota-Humenné 2:1, Žilina-Lok. Košice 4:1.

24. kolo: B. Bystrica-Trnava 0:1, Inter Bratislava-Dun. Streda 3:0, Prešov-Rim. Sobota 3:1, Lok. Košice-Bardejov 1:0, Nitra-Slovan 2:0, Humenné-FC Košice 0:1, Prievidza-Žilina 1:1, Petržalka-Dubnica 1:0.

Tabulka

1. Trnava	24	17	6	1	49:17	57
2. FC Košice	24	15	6	2	44:16	54
3. Slovan	24	13	3	7	39:24	42
4. Prešov	24	12	5	7	34:26	41
5. Inter	24	11	7	6	33:28	40
6. Bardejov	24	9	6	9	28:28	33
7. Žilina	24	10	2	12	26:26	32
8. Lok. Košice	24	7	10	7	20:23	31
9. Humenné	24	6	3	12	26:32	30
10. B. Bystrica	24	8	4	12	37:35	28
11. Petržalka	24	7	7	10	24:39	28
12. Prievidza	24	7	6	11	29:34	27
13. Rim. Sobota	24	8	2	14	24:41	26
14. Dubnica	24	6	6	12	22:33	24
15. D. Streda	24	6	6	12	21:40	24
16. Nitra	24	4	5	15	17:31	17

Květiny pro každou příležitost!

Dovoz květin dvakrát denně!

Pro Decor Florist

905-891-0307

LORNE PARK PLAZA
1150 Lorne Park Road
Mississauga, Ont. L5H 3A2

Toto číslo bylo dáno do
tiskárny v pondělí
28. dubna 1997 v 22:39